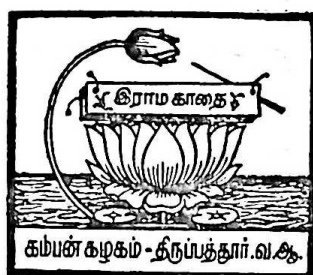

கம்பன் விழா

708

Kmmoa79.

1981

5 ஆம் ஆண்டு

மலர்

கம்பன் கழகம்

திருப்பத்தூர், வ. ஆ.

பொருளடக்கம்

1. முன்னுரை
2. கம்பன் கழகக் குழுவினர் — மலர்க் குழுவினர்
3. வாழ்த்துச் செய்திகள்
 - (1) திருமுருக கிருபானந்த வாரியார்
 - (2) திரு. N. மகாலிங்கம்
4. இராமாயணத் திண் பொருள்

— திருமுருக கிருபானந்த வாரியார்
5. அம்மையும் அப்பனும்

— கிதா போதகர் அருட்பா அரசு திரு. நா. கிரிதாரி பிரசாத்
6. காந்தி போற்றும் கம்பராமன்

திரு. ப. மகாலிங்கம், எம். ஏ., எம். ஃபில்.
7. மேதாவிக்கெல்லாம் மேலான மேன்மையான்

திரு. சு. சண்முகசுந்தரம், எம். ஏ., பி. டி.
8. சூழ்நிலை

திரு. கே. சி. கிருஷ்ணன்
9. காட்டு வழியினிலே — கம்பன்

திரு. எஸ். எஸ். மணியன், எம். ஏ., பி. எஸ்ஸி., பி. எல்.
10. கம்பன் கழகப் புரவலர்கள்
11. உறுப்பினர்கள் (A, B, C.)
12. கம்பன் கழகங்கள்
13. விளம்பரப் பட்டியல்
14. நன்றியுரை
15. விழா நிகழ்ச்சிகள்

முன்னுரை

தலைத் திங்கள், பிறக்கும்போதே இனிய நினைவுகளை ஏந்தி வருகின்றது. ஆம்; கடந்த ஆண்டுகளில் கம்பன் விழாவைக் கண்டு கேட்டு மகிழ்ந்தவர்கள் கம்பன் விழாவை ஆவலோடு எதிர்போக்கியிருக்கின்றனர்.

ஆண்டுதோறும் கம்பன் கழகத்தின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை பெருகி வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. கம்பன் விழாவை மக்கள் சுவைத்து மகிழ்ந்து பயன் பெறுகின்றனர் என்பதற்கு இது ஓர் அடையாளம். எண்ணிக்கை பெருகுவது எங்கள் பொறுப்பையும் பெருக்கிவிடுகிறது. ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குப் பின்னர் நிகழ்ச்சிகளை அமைக்கின்றோம். நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றுச் சுவையுட்டும் அறிஞர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதிலும் மிகுந்த கவனம் தேவைப்படுகின்றது. கம்பனைப் படித்துத் தீனைத்து அரிய கருத்துகளை எடுத்து வெளியிடும் அறிஞர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். அவர்களனைவரையும் அழைத்து இந்த மேடையைப் பொலிவு பெறச் செய்ய வேண்டும் என்பது எங்கள் பேராவல். ஆயினும் அவர்கள் அனைவரையும் ஒரே நேரத்தில் இங்குக் காண்பதற்கு இயல்வதில்லை.

இந்த ஆண்டு இங்கு வந்து விழாவில் பங்கேற்கும் அறிஞர்கள் நிகழ்ச்சிகளை மிகச்சிறப்பாகச் செய்து மெருகேற்றுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

தாளின் விளையும் பிறவும் நாளுக்கு நாள் உயர்ந்து கொண்டே செல்கின்ற நிலையில், மலர் வெளிடுவது பற்றிப் பெரிதும் தயங்கினோம். ஆயினும் அதன் பயன் கருதிப் பலரும் விரும்புகின்றனர் என்பது ஒன்றே எங்களை இம்முயற்சியில் துணிவுறச் செய்தது. ஐந்தாம் ஆண்டு மலரினை மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் கரங்களில் வழங்குகிறோம். மலரை ஏற்க! ஏற்று மணம் நுகர்க !

கம்பன் கழகம், திருப்பத்தூர், வ. ஆ.

செயற் குழு :

- தலைவர் : திரு. கா. அ. ஷ. பத்மநாபன்
 துணைத் தலைவர் : „ வி. ஆர். மாரிமுத்து செட்டியார்
 செயலர் : „ சு. சண்முகசுந்தரம்
 துணைச் செயலர் : „ சி. தண்டபாணி
 பொருளாளர் : „ கா. அ. ச. இரகுநாயகன்

உறுப்பினர்கள் :

- செல்வி. துரை. இலக்குமி
 திரு. டி. ஜி. விசுவநாதன்
 „ எம். துரைசாமி
 „ சி. கே. டி. திருநாராயணன்
 „ டி. பி. தங்கவேலு
 „ இரத்தின நடராசன்
 „ ஓய். எஸ். ஞானப்பிரகாசம்
 „ டி. பி. கோவிந்தராஜி
 „ டி. டி. மார்க்கபந்து
 „ கே. எஸ். பாலசுப்பிரமணியன்
 „ எம். கார்த்திகேயன்
 „ டி. கே. சந்திரசேகரன்
 „ எஸ். பாலச்சந்திரன்
 „ கே. வி. மாணிக்கவாசகன்

மலர்க் குழு :

- திரு. வி. ஆர். மாரிமுத்து செட்டியார்
 „ கே. ஏ. எஸ். பத்மநாபன்
 „ கே. ஏ. எஸ். ரகுநாயகன்
 „ எஸ். சண்முகசுந்தரம்
 „ டி. பி. தங்கவேலு
 „ சி. கே. டி. திருநாராயணன்
 „ டி. கே. சந்திரசேகரன்
 „ எம். கார்த்திகேயன்
 „ கே. எஸ். பாலசுப்பிரமணியன்
 „ கே. சி. கிருஷ்ணன்
 „ வ. தீனதயாளன்

கிருபானந்தவாரி

107, சிங்கன்ன செட்டி தெரு
சிந்தாதிரிப்பேட்டை
சென்னை - 600 002.

வேலை வாங்குபதே வேலை.

தொலைபேசி: 846666

தேதி:

நெய்வேலி

5-7-81

கம்பன் விழா வாழ்த்து

நேரிசை வெண்பா

வாழி திருப்பத்தூர் வாழிகம் பன்கழகம்
வாழி அறநெறிகள் மாண்புடனே — வாழியவே
அன்பர் பலர்கூடி ஆர்வமுடன் தொண்டியற்றி
இன்பமுடன் வாழி இனிது.

அன்பன்,
கிருபானந்தவாரி.

N. MAHALINGAM, B. SC., F. I. E.,

Phone : { Off : 71164
Res : 77598No. 31, Poes Garden,
MADRAS - 600 086வாழ்த்துச் செய்தி**கம்பன் புகழ் வாழ்க !**

திருப்பத்தூர் கம்பன் கழகம், ஐந்தாம் ஆண்டு கம்பர் விழா எடுப்பதை அறிந்தேன். கம்பர் விழாவை இருநாட்கள் சிறப்புற நடத்துவது மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது.

கம்பர் சாதாரண கவிஞர் அல்லர் ; கவிச் சக்ரவர்த்தி. தமிழ் இலக்கிய உலகையே ஆளும் மாமன்னர். காவிய வானில் ஒளிவிகழ் கதிர்வன்.

கம்பர் கவிதையைப்போல வேறு கவிதைகள் கற்றவர்களை மகிழ்விக்காது. அதனால்தான் “கம்பநாடன் கவிதையின்போல் கற்றோர்க்கு இதயம் களியாதே” என்று போற்றியிருக்கிறார்கள்.

இராம காதை பாடி இணையிலாப் புகழ் பெற்றவன் கம்பன் ; அவர், தம் வாழ்க்கையிலும் போதுமான தன்னம்பிக்கை உடையவர்.

சோழ அரசர் அறியாமையால் ஒரு சமயம் கம்பரைக் கடிந்து கொள்கிறார். அப்போது “மன்னவனும் நீயோ? வளநாடும் உன்னதோ! உன்னை அறிந்தோ தமிழ் ஓதினேன்!” என்று சொல்லிவிட்டு சோழ நாட்டை விட்டே வெளியேறிவிட்டார்.

கம்பரையும், அவர் காவியத்தையும் இன்றைய இளைய தலை முறையினர் உணர்ந்தால் அவர்கள் ஊக்கமும், உயர் நோக்கமும் பெற்று விளங்குவார்கள்.

கம்பரைக் கற்றால் இளைஞர்கள் வருங்காலத்தில் கலைஞர்களாக, கவிஞர்களாக, செயல் வீரர்களாகத் திகழ்வார்கள்.

அம்புலிக்கு வாய்த்த அருட்கவி கம்பர். இராமாயணத்தை வழங்கி அறியாப் புகழ் பெற்ற மகா கவி கம்பர். அவருக்கு விழா எடுக்கும் திருப்பத்தூர் கம்பன் கழகத்தை எவ்வளவு போற்றினாலும் தகும்!

விழாவை ஒட்டி சிறப்பு மலர் வெளியிடுவதை அறிந்தேன். மலர் இலக்கிய நயத்துடனும், கம்பர் சித்திரங்களுடன் மிளிர் வாழ்த்துகிறேன்.

வாழ்க திருப்பத்தூர் கம்பன் கழகம் !

வளர்க, கம்பன் வளர்த்த தமிழ் !

இராமாயணத் திண்பொருள்

திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

ஸ்ரீராமாயணம் நமக்குப் பல உண்மைப் பொருள்களை உணர்த்துகிறது.

மோட்சம் என்பது அயோத்தி: அங்கு பூலப் பிருகிருதியாகிய தசரதனிடத்தில் சுத்த மாயை, அசுத்த மாயை, மிச்ச மாயை என்ற மூன்று மனைவியர் உள்ளனர். சுத்த மாயையில் சுத்தாத்மா என்ற ஸ்ரீராமபிரான் தோன்றினார்.

ஸ்ரீராமர், சிரவணமாகிய வசிஷ்டரிடத்தில் தேகேந்திரியங்களுக்குக் கோன் 'நான்' என்று உணர்ந்தார். பிறகு விஞ்ஞானமாகிய விசுவாமித்திரருடன் சென்று, மகா மாயையாகிய தாடகையைச் சங்கரித்து, ஞானமாகிய வேள்விக் காவலை நடத்தி, காமமாகிய மாரிசனை வென்று, குரோதமாகிய சுபாகுவைக் கொன்றார்.

அறியாமையாகிய கல்லை ஸ்ரீராமர் பெண்ணாக்கினார். மமகாரமாகிய வில்லை ஒடித்து ஆனந்தமாகிய சீதையை மணந்துகொண்டார். அகங்காரமாகிய பரசுராமனை வாட்டினார். தீர்க்க கோபமாகிய கூனியின் சொற்கேட்ட தன்னலமாகிய கைகேயி வேண்ட, தவமாகிய கானகம் சென்றார். அங்கு நிஷ்காமம் என்ற குகனை நட்புக் கொண்டார். ஆசை என்ற கங்கை வெள்ளத்தைத் தாண்டினார்; உறுதி என்ற சித்திரகூட மலையில் தங்கினார்.

பக்தியாகிய பரதனுக்கும் பரஞானம், அபரஞானமாகிய பாதுகைகளே வழங்கினார். விஜேராதமாகிய விராதனை வென்று சமம், தமம், உபரதி, திதிசை முதலிய முனிவர்களுக்கு அருள் புரிந்தார். அன்பே இறக்கையான ஜடாயுவை நேசித்து, மோகம் என்ற தூப்பணைகையை விரட்டினார்.

ரஜோகுணமாகிய ராவணன் ஆனந்தம் என்ற சீதையை அபகரித்தான். அந்த ஆனந்தத்தைத் தேடிச் சென்று, அவித்தையாகிய அயோமுகியை நீக்கி, கவலைபாக்ய சுபந்தனை அகற்றினார். பின்னர் நிர்விகல்பமாகிய சபரிக்கு முக்தி நல்கினார்.

மெய்ஞ்ஞானமாகிய அனுமனால் ஆனந்தமாகிய சீதையின் இருப்பிடத்தை அறிந்தார். பிறவியாகிய பெருங்கடலில் அனைக்கட்டினார். துர்க்குணங்களாகிய அசுரர்களைக் கொன்றார். தமோகுணமாகிய கும்பகர்ணனையும், பத்து இந்திரியங்களாகிய பத்துத் தலைகளையுடைய ரஜோகுணமாகிய ராவணனையும் வதைத்து, சத்துவ குணமாகிய விபிஷணருக்குப் பட்டம் கட்டினார்.

பின்னர், ஆனந்தமாகிய சீதையைச் சிறை மீட்டு, மோட்சமாகிய அயோத்தியையடைந்து, சுத்தா தமாவான ராமர் அரசராகினார்.

இத்தகைய உட்பொருட்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு உணர்த்துவது நுராமாயணம்.

இதுவரை நடைபெற்ற கம்பன் கழகத்தின் பணி ஒவ்வொரு ஆண்டும் இதேபோல் சிறப்பாக நடைபெற
வாழ்த்துகிறோம்

ஸ்ரீ மாலாஜி ஸ்டோர்ஸ்

மளிகை & ஜெனரல் மர்ச்சண்ட்

4-3, ஜின்ன ரோடு, :: திருப்பத்தூர், வ. ஆ.

5ம் ஆண்டு கம்பன் விழாவிற்கு நல்வாழ்த்துக்கள் !

D. திருநாராயணன் & பிரதர்ஸ்,
G. பக்தவத்சலம் T. மணிவண்ணன்
திருப்பத்தூர், வ. ஆ.

போன் : 370

ஸ்ரீ முருகன் துணை

திருப்பத்தூர் கம்பன் கழகத்திற்கு நல்வாழ்த்துக்கள் !

C. சுப்புசாமி செட்டியார் சன்ஸ், திருப்பத்தூர்.

D. திருநாராயணன்

D. முரளிதரன்

G. ஜனார்த்தனன்

G. ஜகந்நாதன்

“அம்மையும்

அப்பனும்”

நா. கிரிதாரி பிரசாத்

I

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்பது தமிழ் முதாட்டியின் வாக்கு. வேதமும் இதனையே வலியுறுத்துகிறது.

மாக்கு தேவோ பவ

பிக்கு தேவோ பவ

தாய் ஓர் தெய்வம் — தந்தை ஓர் தெய்வம். இராமாயணத்தின் சிறப்பே தந்தையின் சொல்லைக் கேட்டு பதினான்கு ஆண்டுகள் காட்டிற்கு சென்ற இராமனுடைய ஒழுக்கத்தில் அடங்கி இருக்கிறது. குமரேசர் சதகத்தின் ஆசிரியர் கீழ்கண்டவாறு பாடுவார் :—

“ தந்தை தாய் வாக்கிய பரிபாலனம் செய்தவன்
தசரத குமார இராமன் ”

முலமும், நடுவும், ஈறும் இல்லது ஓர் முழுமுதற் பொருளாக, காலத்தையும், கணக்கையும் நீத்து வந்த கருணாகரன், காலத்திற்கு வயப்பட்டு பதினான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் தவம் செய்தான், இன்னலுற்றான், தன் திருவாட்டியையும் இழந்து ஒரு பாமரனைப்போல் பரிதவித்தான். இவை அனைத்தும் தந்தையின் ஆணையையும் தாயின் சொல்லையும் ஏற்று நடப்பதற்காகவே நிகழ்ந்தன.

கால சக்கரத்தில்தான் எத்தனை மாற்றங்கள் — எத்தனை ஏமாற்றங்கள். நாளை முடி சூட்டு வைபவம் என்று நாளிட்டு, ஆயத்தங்கள் பலவும் முடிந்தபின் ஒரே இரவில் சரித்திரமே மாறிவிட்டது. இளவரசு பட்டம் சூட்டப்பட இருந்த இராமன் கைகேயியின் சாகசத்தாலும் கூனியின் சூழ்ச்சியாலும் கானகம் சென்ற கதை ஓர் அழியாத சித்திரம். இரும்பினால் இயன்ற நெஞ்சினளாய் கைகேயி இராமனைப் பார்த்து, கொன்று உழலும் கூற்றுவன் போன்று கொடுஞ் சொற்களை இயம்பினாள் :-

‘ இன்று உனக்கு உணர்த்தல் ஆவது ஏயதே என்னின், ஆகும்
ஒன்று உனக்கு உந்தை மைந்த ! உரைப்பது ஓர் உரை உண்டு ’

என்றான். இராமன் அடக்கமும் அமைதியும் நிரம்பியவனாய் அம்மா ! தந்தையே ஒன்று சொல்ல அதைத் தாயாகிய தாங்களே நேரில் எனக்கு ஆணையிட யான் செய்த தவப்பேறு எத்துணையதோ என்று அடி பணிந்து நின்றான்.

“ எந்தையே ஏவ, நீரே உரை செய இயைவது உண்டேல் உய்ந்தான் அடியேன் என்னில் பிறந்தவர் உளனோ ? வாழி வந்தது என் தவத்தின் ஆய வருபயன், மற்று ஒன்று

உண்டோ

தந்தையும், தாயும் நீரே, தலை நின்றேன் பணிமின் என்றான்”

இரக்கமற்ற கைகேயி மன்னன் ஆணை இது என இரு கூற்றுக்களை இயம்பினான். ஒன்று தன் மகன் பரதனே நாட்டை ஆள வேண்டும், மற்றையது இராமன் கானகத்தில் பதினான்கு ஆண்டுகள் தவமியற்ற வேண்டும். இன்ப துன்பங்களை ஒன்றாகவே கருதும் இயல்பைப் பெற்ற இராமனின் உள்ளத்தில் மாற்றமோ பகையோ எழவில்லை. அதுபோன்று இராமனின் தோற்றப் பொலிவை சாகா வரம் பெற்ற கவிதையாக்கி இருக்கின்றார் கம்பர்.

“ இப்பொழுது எம்மனோரால் இயம்புதற்கு எளிதோ ? யாரும் செப்பரும் குணத்து இராமன் திருமுகச் செவ்வி நோக்கில் ஒப்பதே முன்பு, பின்பு அவ்வாசகம் உணரக் கேட்ட அப்பொழுது அலர்ந்த செந்தா மரையினை வென்ற தம்மா !

இதைவிட வலிமையுடையது இராமன் கைகேயியிடம் விடை பெற்ற காட்சி. அதைக் கம்பரின் வாக்காலேயே கூறுவோம் .

மன்னவன் பணி அன்று ஆகில் நும்பணி மறுப்பனோ ? என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றது அன்றோ ? என் இனி உறுதி அப்பால் ? இப்பணி தலைமேல் கொண்டேன் மின் ஒளிர் கானம் இன்றே போகின்றேன், விடையும் கொண்டேன்.

II

அரும் குணத்து இராமன் — கொற்ற வெண் குடையும் இன்றி — குழைக்கின்ற கவரி இன்றி இழைக்கின்ற விதிமுன் செல்ல, தருமம் பின் இரங்கி ஏக தன் தாய் கோசலையை நோக்கிச் சென்றான்.

தன் மகன் மஞ்சனப் புனித நீரால் நனைந்து வருவான் என்று நினைத்த அவனுக்கு அவன் தனியனாய் வந்த காட்சி ஏமாற்றத்தைத் தான் தந்தது. மகனைப் பார்த்து நெடுமுடி புனைதற்கு நிகழ்ந்த இடையூறு யாது என்று வினாவான். தாயின் கேள்விக்கு இரு கரங்களையும் கூப்பி வணக்கத்துடன் மகன் கூறிய மறுமொழி :—

‘மங்கை அம்மொழி கூறலும் மானவன்
செங்கை கூப்பி நின் காதல் திருமகன்
பங்கமில் குணத்து எம்பி, பரதனே
துங்க மாமுடி துடுகின்றான் என்றான்.’

கபடமற்ற நெஞ்சினளாய கோசலையின் கூற்றை கவனியுங்கள். இவள் அல்லவா தாயாக இருக்கும் தகுதியுடையவள் என்று தோன்றுகிறது. சிறு சிறு விஷயங்களில் மாற்றம் கொண்டு சீறி விழுந்து பாசத்தையும் பண்பையும் அழித்து, பகையைப் பெருக்கும் தாய் தம்பியரையும் பார்க்கிறோம். ஆனால் தன் மகனுக்கு அரசு இல்லை யானாலும் தன் இளைபாளின் மகனுக்கு அரசு என்றபோது அதை மகிழ்ச்சியுடன் போற்றிய ஒரு தாய் இந்திய நாட்டின் பண்பாட்டிற்கு ஒரு மேற்கோளாகத் திகழ்கின்றாள். இதைக் கம்பனின் வாக்கிலேயே படிப்போம்.

“முறைமை அன்று என்பது உண்டு, மும்மையின்
நிறைகுணத்தவன் நின்னினும் நல்லதால்
குறைவு இலன் எனக் கூறினாள் — நால்வர்க்கும்
மறுஇல் அன்பினில் வேற்றுமை மாற்றினாள்.”

“என்று பின்னரும் மன்னவன் ஏவியது
அன்று எருமை மகனே ! உனக்கு அறன்
நன்று நம்பிக்கு நானிலம் நீ கொடுத்து
ஒன்றி வாழுதி ஊழி பல என்றான்.”

III

இலக்குவன் சீற்றம் மிக்கவன். அண்ணனையே தாயும் தந்தையுமாகப் போற்றி நிழல்போல் உடனிருந்து குற்றேவல் பூண்டவன். கைகேயியின் சூழ்ச்சியால் இராமன் கானகம் செல்ல ஆணையிட்ட தந்தை தசரதனையும் வரம் பெற்ற அன்னையையும், சூழ்ச்சிக்கு காரணமான பரதனையும் கொன்று குவிப்பேன் என வெகுண்டபோது இராமன் கூறிய மறுமொழி “இலக்குமணா ! ஆற்றில் நீர் இல்லை யானால் அது ஆற்றின் குற்றமா ? மழை இன்மையால் அல்லவா ஆறு வற்றிப்போயுள்ளது. விதி என்று ஒன்று உள்ளது. அது அனைவரையும் ஆட்டிப் படைக்கின்றது. தந்தையோ தாயோ ஒரு தவறு செய்தால் அதை மகன் சொல்லலாமா ? வணக்கத்திற்குரிய நம் தாய் தந்தையர் தெய்வங்கள் இல்லையா ? வேதங்களைக் கற்ற உன் வாயால் தாய் தந்தையரைப் பழிக்கலாமா ? ஏன் இப்படி சலிக்கின்றாய்” என அறவுரை பகன்றான்.

நதியின் பிழை அன்று நறும் புனல் இன்மை அற்றே
பதியின் பிழை அன்று பயந்து நம்மைப் புரந்தாள்
மதியின் பிழை அன்று—மகன் பிழை அன்று மைந்த
வதியின் பிழை நீ இதற்கு என்னை வெகுண்டது என்றான்.

ஆய்தந்து அவன் அவ்வுரை கூறலும் ஐய ! நின் தன்
வாய் தந்தன துறுதியோ மறைதந்த வாயால்
நீ தந்தது அன்றே நெறியோர் கண் நிலாதது ? ஈன்ற
தாய் தந்தை என்றால் அவர்மேல் சலிக்கிறது ஏனோ ?

இக உலகில் தாய் தந்தையர்தாம் தெய்வங்கள். கண்கண்ட
தெய்வங்களை மதிக்காதவர்கள் காணாத தெய்வங்களை எப்படி மதிக்க
முடியும் ?

ஐந்தாம் ஆண்டு கம்பன் விழா இனிது
நிகழ எங்களது
நல் வாழ்த்துக்கள் !

P. K. உபேத்துல்லா சாய்யு

மாங்காய் மண்டி

ஈத்கா மைதானம், ரயில்வே ஸ்டேஷன் ரோடு

தீருப்பத்தூர், வ. ஆ.

Phone : 391

Tel : "PATEL"

கன்னித் தமிழில் காவியம் யாத்த கம்பன்தன் பெருவிழாவிற்கு
எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள் !

V. ரங்கசாமி செட்டியார் சன்ஸ்,

மண்டி,

திருப்பத்தூர், வ. ஆ.

ஐந்தாம் ஆண்டு கம்பன் விழா இனிதே நடைபெற
நல் வாழ்த்துக்கள் !

(திருமதி ராஜம்மாள் ரங்கசாமி செட்டியார்)

ஸ்ரீ சத்தியநாராயண கார்ப்பரேஷன்
செட்டித் தெரு. திருப்பத்தூர்.

V. R. முதகன் V. R. M. சத்தியநாராயணன் V. R. M. மணிகண்டன்
V. R. M. முத்துக்குமரன்

காந்தி போற்றும் கம்பராமன்

ப. மகாலிங்கம், எம். ஏ., எம். ஃபில்.,
பி. எச். டி., ஆய்வு மாணவர்,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை-20.

★ ★ ★

“ இரகுபதி இராகவ இராஜாராம்
பதித பாவன சீதாராம் ”

எனும் ‘இராம நாம கீதம்’ ஒலித்திட, சமயப் பொதுமையாம்
செந்தண்மை பூண்டு, மாலைப் பொழுதில் கூட்டு வழிபாட்டின்வழித்
தாமும் இவ்வையமும் அமைதிபெற விழைந்து, அதில் நிறைவு
கண்ட அறவோர் — உலகம் உய்விக்க வந்த உத்தமர் காந்தி
அடிகளாவர். அவ்வருளாளர், ஒருநாள் மாலை, வழக்கம்போல் கூட்டு
வழிபாட்டிற்காக வந்துகொண்டிருக்கும்போது — மலர்ந்த முகத்துடன்
சாந்தத்தின் இடும்பீடமாய் சத்தியத்தின் உறைவீடமாய் ஒளிர்ந்து
கொண்டிருக்கும்போது — தீமையின் உருவாய் ‘மூன்று கேள்விக்
கணைகள்,’ துப்பாக்கிக் குண்டுகளின் வடிவில் அவர் நெஞ்சில்
பாய்ந்தன! அண்ணல் அந்நிலையிலும் அமைதியுடன், தீமையும்
நன்மையும் ஒன்று கலந்த இவ்வுலகின் உயர்வு கருதி அளித்த
பதில்கள் ‘ஹே ராம்!’ ‘ஹே ராம்!’ ‘ஹே ராம்’ என்ற ‘தாரக
மந்திரமே’ ஆகும்! அண்ணலின் நெஞ்சைத் துளைத்த குண்டுகள்,
அவர்தம் நெஞ்சில் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும் ‘அழிபா அழகனும்’
இராமனை இப்பூவுலகிற்குக் காட்டிச் சென்றன என்றே எண்ணத்
தோன்றுகிறது! அனபு அகிம்சை சத்தியம் இவற்றின் அடிப்
படையிலான காந்தியடிகளின் வாழ்வாம் ‘சத்திய சோதனை’
இவ்விடத்தில் வெற்றி கொண்டதாகின்றது! தம்முயிர்க்கு ஊறு
நேர்ந்தவிடத்தும் சற்றும் கலங்காமல் அன்புருவாய் நின்று, இம்
மனித இனம் முழுமைக்குமாகக் காந்தியடிகள் இறுதியாகவும் உறுதி
யாகவும் சொல்லிச் சென்றுள்ள அருள்மொழி ‘இராம நாமமே’
ஆகும்.

காந்தியடிகள் பிறப்பால் வைணவ குலத்தைச் சேர்ந்தவர். இருப்பினும் எல்லாச் சமயத்தையும் மதித்துப் போற்றும் உயர் மாண்பினர். காந்தியடிகள், தாம் சமயத் துறையில் ஈடுபாடு கொள்ளக் காரணமாயிருந்த பெருநூல் 'கீதையே' எனப் போற்றுகின்றார். கீதை அருளிய கண்ணனையும் மதிக்கின்றார். கீதை உரைக்கும் அடிப்படை உண்மைக் கூறுகளையே தம் வாழ்வின் வழி காட்டியாகவும் கொண்டு திகழ்கின்றார். இருப்பினும், தம் உள்ளம் போற்றுகின்ற தன்னோரில்லாத் தலைவனாக—வழிபாட்டிற்குரிய கடவுளாகக் கொண்டு வணங்குவது இராமனையே எனலாம் !

கீதையில் ஈடுபாடு கொண்ட காந்தியடிகள், கண்ணனைக் காட்டிலும் இராமனை வழிபாட்டுக்குரிய கடவுளாகக் கொண்டு போற்றுவதற்கான காரணந்தான் என்ன ? காந்தியடிகள் அகிம்சையினையே தம் உருவாகக் கொண்டவர். தனி மனித ஒழுக்கத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும் பற்றும் உடையவர். தந்நலம் கருதாது பிறர் நலத்திற்காக உயிரையும் கொடுக்கத் துணிந்த துறவுள்ளம் பூண்டவர். பற்றற்ற மனமே அன்பிற்கும் கருணைக்கும் உறைவிடமாகும் என உணர்ந்தவர். இத்தகு மாண்புறு குணங்களெல்லாம் ஒன்று கலந்த உயர்நிலையினைக் காந்தியடிகள் இராமனிடம் மட்டுமே காண்பதால், இராமனையே தம் வழிபாட்டிற்குரிய கடவுளாகக் கொண்டு போற்றுகின்றார். காந்தியடிகள் வணங்குகின்ற இராமன் சமயங்கள் கடந்த ஒரு பரம்பொருள் ! அறத்தின் வடிவம் ; அருளின் உருவம் எனலாம்.

இவ்வுலகின் தீமைகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையாய் அமைவன முன்று ; அவை 'மண் ஆசை', 'பொன் ஆசை', 'பெண் ஆசை' என்பன. இவை முன்றையும் துறந்த பெருமைக்கு உரியவன் இராமனே ஆவான் ! மாமன்னன் தசரதனின் மூத்த மைந்தன்—பட்டத்து இளவரசன் என்பதால் நாடாள்வது இராமனின் பிறப்புரிமை ! இருந்தும் தாய் கைகேயியின் சொல்கேட்டு, மலர்ந்த மனத்துடன் முடி துறந்து, மண் ஆசை துறக்கின்றான் ! தவவேடம் புனைந்து, கானகம் புகுவதின் வழிப் பொன் ஆசையும் துறக்கின்றான் ! அறுபதினாயிரம் மனைவியர்களுடன் வாழ்ந்த பேரரசன் தசரதனின் மைந்தன் இராமன், " இந்த இப்பிறவிக்கு இரு மாதரைச் சிந்தையாலும் தொடேன் " என விரதம் பூண்டொழுகியதன்வழி பெண் ஆசையும் துறந்தவனாகின்றான் ! போகங்கள் பல இருந்தும் அவற்றைப் பெரிதென எண்ணாது துறக்கின்ற செயலே பெருமைக்கு உரியது ! அதுவே அருஞ்செயலாகும் ! அதுவே கொண்ட கொள்கையில் வழுவாது நிற்கும் மன உறுதிக்கும் ஓர் எடுத்துக் காட்டு ! இத்தகு பண்புகளே 'சத்தியாக்கிரகிக்கு' உரிய பண்புகளாகக் கருதிய காந்தியடிகள், இராமனை வழிபாட்டுக்குரிய நிலையில் வைத்து வணங்குகின்றார்.

மனித உரிமை நோக்கித் தொண்டாற்றிய காந்தியடிகள், மனித இனத்துக்குள் உயர்வு தாழ்வு பாராட்டப்படுவதையும், மக்களில் ஒரு பிரிவினரைத் தீண்டாதவராக ஒதுக்கி வைத்துள்ளதையும் கண்டு கண்டு உள்ளம் நொந்தார். அந்நிலையில், அன்புருவான இராமனுடைய ‘சகோதரத்துவ நேயம்’ அண்ணலின் உள்ளத்தை ஈர்த்தது எனலாம். ஏழை வேடனும் குகனையும், அரக்கர் குலத்து வீடணனையும் உடன் பிறப்புக்களாக ஏற்ற பேருள்ளம் கொண்டவனாக இராமன் திகழ்கின்றான்; அதோடு குரக்கினமாகிய அனுமன், சுக்கிரீவன், அங்கதன் ஆகியோரையும் எனிய இன்ன பிற உயிரினங்களையும் தமக்கு நட்பாக்கி அன்புறவு கொள்கின்றான்!

“அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்” போல தமக்குத் தீங்கிழைத்தவர்க்கும் நன்மையே செய்ய வேண்டும் என்ற உயர் கோட்பாட்டைக் கொண்டவனாக இராமன் விளங்குகின்றான். தாம் முடி துறந்து, வனம் புகுந்து, அல்லல் பல ஏற்றதற்குக் காரணமான அன்னை கைகேயியின்பால் இராமன் ஒருபோதும் சீற்றம் கொண்டானில்லை. மாறாக அன்பே பொழிகின்றான்! தாய்மையாம் பெண்மையைப் போற்றுகின்ற பெருவுள்ளத்தவனாக இராமன் திகழ்கின்றான். இராமனின் இத்தகு பண்புகள் காந்தியடிகளின் உள்ளத்திற்கு மிகுந்த உடன்பாடுடையனவாகும்.

‘ஒருவனுக்கு ஒருத்தி’ எனும் உயர் ஒழுக்க நெறியில் நின்று, சானகியைத் துணைவியாகக் கொண்டொழுகிய இராமனின் அற வாழ்வையே, காந்தியடிகள், அன்னை கஸ்தூரிபாயுடன் வாழ்ந்த தம் இல்லற வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாகக் கொண்டு வெற்றி கண்டார் எனலாம்.

காந்தியடிகள், வட மொழியில் வால்மீகி இராமாயணம் கூறுகின்ற இராமனையோ அல்லது இந்தி மொழியில் துளசிதாசரின் இராமாயணம் குறிப்பிடுகின்ற இராமனையோ தம் உள்ளம் போற்றி வழிபடுகின்ற இராமனாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவைகளுக்கும் ஒருபடி மேலே சென்று, குற்றம் குறையே சிறிதும் காணாதற்கியலா உயர் ஒழுக்கப் பண்பு நலன்களின் ஒருங்கிணைந்த ஓர் உருவாம் ‘இராமனை’—தமக்குத் தாமே உள்ளத்தால் உருவாக்கி வைத்து, அந்த இராமனையே காந்தியடிகள் போற்றிவந்திருக்கின்றார். காந்தி அடிகள் தம் உள்ளம் வணங்குகின்ற இராமனுக்கு இணையாக ‘தமிழ்க் கம்பன் தந்த காவிய நாயகனும் இராமனையே’ ஒருங்கு வைத்துப் போற்றுகின்றார் எனலாம்! கம்ப ராமாயணத்தின்பால் காந்தியடிகள் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டின் வழி இதனை உணர முடிகின்றது.

இராமனுக்கு, காந்தியடிகள் தம் உள்ளத்தே எத்தகு உயர் வடிவம் தந்து, சாந்தத்தின் உருவாக இராமனைக் கொண்டு வணங்கு

கின்றாரோ அந்த வடிவத்தினைக் கம்பர் தம் பாடலின் வழிச் சொல்லோவியமாகத் திட்டியுள்ளார்.

“மெய்த் திருப்பதம் மேவுஎன்ற போதினும்,
இத்திருத் துறந்துஏகு என்ற போதினும்,
சித்தி ரத்தின் அலர்ந்தசெந் தாமரை
ஒத்திருக்கும் முகத்தினை”

இராமன் கொண்டொளிர்வதாகக் கம்பர் காட்டுகின்றார். எந்நிலை வரின்னும் தந்நிலை மாறாத உயர் பண்பன்றோ பேரருளாளர் பண்பு !

தமிழ் மொழியினிடத்துப் பெருவிருப்பம் கொண்ட காந்தியடிகள் கவிச்சக்கரவர்த்தியாம் கம்பரைப்பற்றி அறிந்து, உள்ளத்தில் மிக உயர்ந்த கருத்து கொண்டிருந்தார். பார்த்தோலி என்னுமிடத்திலிருந்து காந்தியடிகள், சிறையிலிருந்த முதறிருர் இராஜாஜி அவர் களுக்கு 1922-ம் ஆண்டு, பிப்ரவரித் திங்கள் 2-ம் நாளன்று எழுதிய கடிதம் இதற்குச் சான்றாகும். அக்கடிதத்தில் காந்தியடிகள்,

“உங்களிடம் இராட்டையும் இராமாயணமும் உள்ளன என்பதை அறிய, நான் பொருமைப்படுகிறேன். அந்த இராமாயணம் வால்மீகி இராமாயணத்தின் மோசமான மொழிபெயர்ப்பாக இராது என்றும் ‘கம்ப இராமாயணமாக’ இருக்கும் என்றும் நான் நம்புகிறேன். போப்பின் தமிழ் நூலில் நான் கம்ப இராமாயணத்தைப் பற்றி நிறையப் படித்திருக்கின்றேன்” எனக் குறிப்பிட்டிருப்பதன் வழி அடிகள் கம்பராமாயணத்தின்மீது எவ்வளவு உயர்ந்த மதிப்பும் விருப்பும் கொண்டிருந்தார் என்பது தெளிவாகின்றது.

காந்தியடிகள் எப்போதும் இராமபிரானை, ‘இராமன்’ என்று ஒருமையில்தான் குறிப்பிடுவது வழக்கம். அந்தக் குறை கூறி, ‘ஸ்ரீ இராமச்சந்திர பிரபு’ என்றுதான் அழைக்க வேண்டும் என ஒரு வைணவப் பெரியார், அடிகளுக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தார். அதற்குக் காந்தியடிகள் மறுமொழி அளித்து, ‘நவஜீவன்’ இதழில் எழுதியபோது, “இராமன்’ அல்லது ‘நீ’ என்று ஆண்டவனை அழைக்கும்போது ஒரு நெருக்கம் ஏற்படுகிறது” என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, “இவ்வித நெருக்கமே விரும்பத் தக்கது” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இதன் வழி காந்தியடிகள் இராமனைத் தம் வழிபடு கடவுளாகப் போற்றி அவன்பால் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டொழுகிய நிலை மேலும் நன்கு புலனாகின்றது.

இராமனையே தம் வாழ்நாள் முழுவதும் நெஞ்சில் நிறுத்திப் போற்றிய காந்தியடிகள் ‘இராம ராச்சியத்தையும்’ காண விறைகின்றார். தீய சக்திகளின் வடிவாகிய இராவணனை நல்ல சக்திகளின் வடிவாகிய இராமன் வெற்றி கொண்டதின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டதே அக்காலத்தைய இராம ராச்சியம்; அங்கு ‘எல்லார்க்கும்

எல்லாமும்' என்ற நிலை நிலவியிருக்கிறது; இராமராச்சியத்தின்கீழ் நாய்க்கும் நீதி கிடைத்திருப்பதாகப் புலவர் வருணித்துள்ளார் எனக் காந்தியடிகள் குறிப்பிடுகின்றார். அத்தகு சீர்மிகு ஆட்சிமுறையையே மீண்டும் மலரச் செய்யவேண்டுமென அடிகள் விரும்பி உரைக்கின்றார். இராம ராச்சியத்தின் தன்மைகளாகக் காந்தியடிகள் கூறுகையில், "இராம ராச்சியம் என்பது எல்லாவற்றிலும் தன்னல மறுப்பு ஆகும்; மக்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே விதித்துக்கொள்ளும் கட்டுப்பாடு" என்பர். மேலும்,

"இராம ராச்சியம் என்பதன் மூலம் தெய்வ ராச்சியத்தை, ஆண்டவரின் ராச்சியத்தையே நான் குறிப்பிடுகின்றேன். என்னைப் பொறுத்தவரை இராமரும் இரஹீமும் இவ்வேறு தனித்தனி கடவுள்களல்ல; ஒரே கடவுள்தான். சத்தியம், தர்மம் ஆகியவற்றின் உருவமான ஒரே கடவுள்தான் எனக்கு உண்டே தவிர வேறு கடவுள் இல்லை. நான் கற்பனை செய்யும் இராமன் இந்த உலகத்தில் வாழ்ந்ததானே இல்லையோ, இராமராச்சியம் என்ற இந்தப் புராதன இலட்சியம் உண்மையான ஜனநாயகத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டதுதான். இதில் தாழ்ந்த குடிமகன்கூட சிக்கல் இல்லாமலும் பெரும் பணச் செலவு இல்லாமலும் விரைவில் நீதி பெற முடியும்" என நம்பிக்கையுடன் காந்தியடிகள் குறிப்பிடுகின்றார்.

மக்கள் அனைவரும் அடிப்படைத் தேவைகளை எளிதில் பெற்று, ஆடம்பரமின்றி, அன்பு அகிம்சை இவற்றின் அடிப்படையில் உரிமையும் இன்பமும் எய்தி, அமைதியுடன் வாழுகின்ற — கிராமத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைகின்ற 'கிராம ராச்சியமே' காந்தி அடிகள் காண விழையும் 'கிராம ராச்சியம்' எனலாம்.

காந்தியடிகள், சத்தியம் அகிம்சை இவற்றின் வடிவாக— குறியீடாக இராமனை நெஞ்சத்தில் கொண்டு ஒழுகியிருக்கின்றார் என்பது தெளிவாகின்றது. நன்மையின் — அறத்தின் உருவாக இருக்கின்ற 'இராம நாமமே' இவ்வுலகின் தீமைகள் எல்லாம் அகலவும் அழியவும், சத்திய நெறியில் நன்மைகள் நிலவவும் நிலைக்கவும், உரிய உயரிய 'மனித குலத் தத்துவமாகும்' என உணர்ந்தே, காந்தியடிகள் தம் வாழ்நாள் நிறைவின் 'அருள் வாக்காக' அதனை அறிவித்துச் சென்றுள்ளார்! 'இராம ராச்சியம்' படைப்பதையே தம் இலட்சியமாகவும் கொண்டிருந்திருக்கின்றார். காந்தியடிகள் தம் நெஞ்சத்தில் வைத்து வணங்கிய 'ஒழுக்கத் திருவாம்' அத்தகு இராமனைக் 'கம்பனல்' கண்டு நிறைவு கொண்டு போற்றியிருக்கின்றார்! இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் நம்மிடையே வாழ்ந்த, நம் கண்கண்ட 'மனித தெய்வமாம்' காந்தியடிகள், தாம் வழிபட்டு வணங்கிப் போற்றும் 'கம்ப ராமன்' — 'காந்தி ராமன்' என்னும் சிறப்புக்கு உரியவராக, இன்றைய மக்களின் உள்ளங்களில் நீக்கமற நிறைந்து ஒளிர்வதனை இனிது உணர முடிகின்றது! ★

“மேதாவிகட்கெல்லாம்

மேலான மேன்மையான்”

சு. சண்முகசுந்தரம், எம் ஏ., பி. டி.

இலங்கை வேந்தன் இராவணன் அரசோச்சும் ஆற்றலும் திண்மையும் மிகுதியாகப் பெற்றவன். இலங்காபுரியை அளகாபுரி போல் பெருமையுடையதாக் கி அழகுடன் அமைத்துக்கொண்டவன். கலைநுட்பம் உணர்ந்தவன்; வீரம், அழகு பெருமிதம் போன்ற தனிப் பெருங் குணங்கட்குக் கொள்கலனாக விளங்கியவன். தன்னுடைய நிலை தாழா வண்ணம் சிறப்புற வாழ்ந்தவன். வானவரும் வியக்கும் வகையில் அருந்தவம் இயற்றி வேள்விகள் நிகழ்த்திப் பெருமையாகவும் பீடுடனும் வாழ்ந்தவன். இலங்கை வேந்தன் இராவணன் என்றே பொருந்தக்கூறும் வகையில் சிறப்புற ஆண்டு மகிழ்ச்சியில் திளைத்தவன். சுருக்கமாகச் சொன்னால் இந்திரலோகத்தின் பெருமையைச் சிறுகச் செய்து பெருக வாழ்ந்தவன் இராவணன் என்னும் பேரரசன் எனலாம்.

இத்தகைய பேரரசன்மீது எல்லையற்ற அன்பும், மதிப்பும், நிலையாக வைத்திருந்த தம்பியே வீடணன். அண்ணனின் சொல் திறம்பாத பண்பாளன். அவன் அண்ணனின் பெருமையை மேலும் சேர்த்து மகிழ்வதில் பெருவிருப்பங் கொண்டவன்; அண்ணனின் துயரத்தைக் கண்டு துடிப்பவன். இழப்பை உணர்ந்து கவல்பவன்; எப்படியும் அண்ணனே எல்லாம் என்று போற்றிவந்தவன். அண்ணனைத் தந்தைபாக, தாயாக, தெய்வமாகக் கருதி அவன் புகழுக்கே தன்னை ஆளாக்கிக் கொண்டவன்; உண்மை நிலையை நன்கு உணர்ந்தவன்; ஐயத்திற்கிடமின்றி ஒரு முடிவிற்கு வருபவன்; அண்ணனுக்கு அடக்கமாய் வாழ்ந்து பெருமை சேர்த்துக் கொண்டவன்; காசிப முனிவரின் பொன்னிறமான மைந்தன் இரண்யன் வரலாற்றை உலகுக்கு அறிமுகம் செய்த உத்தமன். இவற்றால் மேதாவிகட்கெல்லாம் மேலான மேன்மையான் எனக் கம்பரால் புகழப்பட்டவன். மரணமென்ற ஒருபொருளை மாற்றும் வல்லமை படைத்தவன்.

இத்தகைய நற்பண்புகள் நிறைந்த தம்பி விடணன் கூறிய இரையன் வரலாற்றைக்கேட்ட இராவணன் சினம்மிகுதி கொண்டான். பகைவரிடம் தஞ்சம் புகுந்து அண்ணாளுக்கு வஞ்சகம் நினைக்கும் தம்பியுடன் வாழ்வதைக் காட்டிலும் நஞ்சுண்டு சாதல் நன்றென முடிவு செய்தான். அண்ணாணின் வெறுப்பினுக்கு ஆளான விடணன் என்ன செய்வதென்றறியாமல் அனலிற் பட்ட புழுப்போல் தயருற்றான். தருமத்தினின்று தவறும் இராவணனுக்கு நல்வாழ்வைத் தேடித்தரும் பொருட்டு சிலவற்றைப் பணிவுடன் பசுரலானான். புத்திரர்கள், உறவினர்கள், நண்பர்கள் முதலானோரை இழந்துவிடக் கூடிய இராவணனின் அதர்ம நெறியைச் சுட்டிக் காட்டினான். இராவணன் மனம் மாறவில்லை. அதனால் விடணன் இலங்கையை விட்டு அகன்றான்.

அரக்கர் குலத்தில் தேவன்றிய விடணன் தன்னை உயர்த்திக் கொள்ள, தன்குலத்தை உய்விக்க பெற்றற்கரிய வாய்ப்பாக இதனை எடுத்துக் கொண்டான். தன் அமைச்சர் பெருமக்களைக் கலந்து ஆராயலானான். இராமபிரானைச் சேர்தல் என்பது அரக்கருக்கு உரிய செயல் இல்லையென்றாலும் அப்பிரானது திருவடிகளைப் புல்லி இராட்சசன் என்ற பேர் நீங்கி “இராமபக்தன்” என்று சிறப்புப் பெயர்பெற விரும்பினான் விடணன். இராமபிரானைக் காணாத நிலையிலேயே தனக்கு அப்பிரான்மீது ஒருவகை அன்பு தோன்றுவதை விடணன் உணர்ந்தான். பிறவியைப்போக்கி மரணமிலாப் பெரு வாழ்வைத் தரவல்ல பரமாத்மாவின் வடிவமே இராமபிரானின் வடிவம் என்று உறுதியாக நம்பினான். தன்னை அறியாமல் மிகவும் பரவசப்பட்டு நெஞ்சு உருகலானான்.

இராமபிரானை நோக்கிச் சென்று “கொற்றவ, சரண்!” என விடணன் கூறிய செய்தி இராமபிரானின் உள்ளத்தை நிலைகலங்கச் செய்துவிட்டது. அவன் பலவகையிலும் ஆலோசனை செய்து பார்த்தான். விடணனை நன்குணர்ந்த அநுமன் இராமனிடம் தெரிவித்த கருத்துகள் அவனைத் தழுவில் இட்ட தங்கமென மெரு கேற்றச் செய்துவிட்டன. இங்ஙனம் விடணனுக்கு அடைக்கலம் அளித்து இராமபிரானின் தண்ணளி பெரிதும் பெருகியதைக் காண்கின்றோம்.

சிவபெருமான் உட்கொண்டு கண்டத்தில் நிறுத்தியமையால் சிறப்புப் பெயர் தாங்கிநிற்கும் நஞ்சுபோல வீடணன் தன்னைப் பாராட்டிக் கொள்கிறான். கங்கையில் நீராடி தூய்மைபெற்றதுபோல வீடணன் பெருமையும் கொள்கிறான். இராமனைக் கண்ட வீடணன் கண்களில் உவகைக் கண்ணீர் பெருகிற்று; அஞ்சனமலை போன்ற இராமனின் உருவம் வீடணனை மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் ஆழ்த்தி விட்டது. அண்ணன் தனக்கு ஆற்றிய பேருதவியை எண்ணியே மகிழ்கிறான் வீடணன். தன்குலம் நிலைத்து நின்றிட அரக்கருள்ளே யும் அறநெறியுணரும் ஆற்றல் பெற்றவர் உள்ளனர் என்பதைப் புலப்படுத்துவதாகவும், இழிந்தவரும் உயர்வதற்கான எளிய நெறியை உணர்த்துவதாகவும் வீடணன் செயல் அமைந்திடக் காண்கிறோம். தனக்குவந்துற்ற மண்ணரசைப்போற்றாமல் விண்ணகரைநிலையாகப் பெற்றிட்ட பெருமையை எண்ணி இறும்பூதெய்துகிறான் வீடணன். தன் குலத்தினரின் வழிவழிப் பெருமையைக் கட்டிக்காத்து வருங்கால சந்ததியினருக்கு அரண்போல் விளங்கினான் வீடணன்.

கம்பன் வீழா இனிது நிகழ எங்கள் நல் வாழ்த்துக்கள் !

ஸ்டைலக்ஸ்

ஆடவருக்கான டைடை சுவாரிப்பாளிகள்

(இந்தியன் ஆயில் அருகில்)

வாணியம்பாடி சாலை :: திருப்பத்தூர், வ. ஆ.

எங்களது தனிச் சிறப்பு ...

- ⊗ சிறந்த சேவை
- ⊗ குறித்த நேரத்தில் தைத்து வழங்குதல்
- ⊗ குறைந்த கட்டணம்
- ⊗ 24 மணி நேரத்திலும் தைத்து உதவுதல்

ஒரு முறை முயன்று பாருங்கள்.

தூழ்நிலை

★ ★ ★

கே. சி. கிருஷ்ணன்

இலங்கையில் அமைதி நிலவியது.

நேர்ந்துவிட்ட அழிவை, அவலத்தை, அமங்கலத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு மக்கள் மனம் வெதும்பி ஊமைகளாய்ச் செயலிழந்து கிடப்பதற்கு அமைதி என்று பெயர் என்றால், அந்த அமைதி அங்கே நிலவியது.

பிறன் மனை நயந்த பேதைமையும், மந்திரச் சுற்றத்தை மதியாத ஆணவமும் ஒருங்குகொண்டு “என் பெயர் இராவணன்” என்று உறுமிப் பேயாட்டம் ஆடி முறிந்து எரிந்து நீராகிப் போன பின்பு உண்டான அமைதி...

இராவண சகாப்தம் முடிந்துவிட்டது.

1

அசோக வனத்தில் அந்த இளங்காலைப் பொழுதில் மங்கலப் பாட்டு ஒலித்தது :

“அண்ணல் சோபனம், ஆயிழை சோபனம்; ஏழை சோபனம், ஏந்திழை சோபனம்; மன்னவன் சோபனம், மாணிழை சோபனம்...”

சீதையின் செவிகளில் தேன் பாய்ந்தது.

கிளர்ந்த மனத்துடன் விரைந்தெழுந்தவள், கலைந்திருந்த கூந்தலைக் கைகளால் கோதி விரலால் வகிர் எடுத்து அவசரமாக முடிந்துகொண்டு பர்ணசாலைக் குடிலை விட்டு வெளியில் ஓடி வந்தாள்; திரிசடையும் பின் தொடர்ந்தாள்.

வாசல் முற்றத்தில் அரக்கியர் தூழ்ந்திருக்க அனுமன் பாடிக்கொண்டிருந்தான். அவன் கண்கள் களிப்பில் மயங்கியிருந்தன. பெருமிதத்தில் அவன் உடல் பூரித்திருந்தது.

களத்தில் விழுப்புண் ஏற்று வெற்றி பெற்றுத் திரும்பிய மைந்தனைத் தாய் நோக்கும் நோக்கில், தன்னை வணங்கி நின்றவனை நோக்கினாள் சீதை.

“நலமா?” என்றாள்.

“நலம் தாயே! ஐயன் நலம்; இளவல் நலம்; அடியேனும் நலம்...”

சீதை சிரித்து விட்டாள். தன் நனவோட்டத்தைப் புரிந்து கொண்டு, தன் கேள்வனின் நலனை முன் வைத்து விடையிறுத்த அவன் விவேகத்தை மனத்துக்குள் பாராட்டினான்.

“அன்னையே! உன் இலட்சியம் நிறைவேறிவிட்டது. பொன் மயமான இலங்கை எலும்புத் திடராகி உன் கற்பின் உயர்வை உலகறியப் புலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது!” என்று கரங்குவித்து மனங்குளிர்த்து கூறினான்.

“போர் முடிந்து விட்டதா?” என்றாள் திரிசடை.

“முடிந்து விட்டது தாயே! தனக்குத் துணையாய் நின்ற யாரையும் விட்டு வைக்காமல் அரக்கர் கோன் களத்தில் பட்டதோடு போர் முடிந்துவிட்டது.”

திரிசடையின் அடி வயிற்றில் குபீரென்று பற்றிய நெருப்பு நெஞ்சுக்கு ஏறி இறங்கிற்று.

‘போரில் யாருமே மீளவில்லையா ...?’

அவள் விழிகள் பனித்தன. துடித்த இதழைப் பற்களால் பற்றிக்கொண்டாள். சீறடிகள் நடுங்கின. தன் உணர்ச்சி வெடித்து வெளிப்படும் முன், குடிசைக்குள் புகுந்து கொண்டாள்.

‘கால விரியனே!...மனத்தில் நிறைந்தவனே!...’

அவன் மட்டுமா?...அவள் அண்ணன்மார்கள் — மேகநாதன், அட்சன், அதிகாயன், மகரக்கண்ணன்...

அவர்களுக்காகவும் அழுதாள்; குமுறி அழுதாள்.

‘இராவண! என் அன்பான பெரிய தந்தையே!... இந்த முடிவு சரிதானா?...காணலை நாடினாய்...யார் பேச்சைக் கேட்டாய்?...’

கண்ணீர் கன்னங்களில் முத்துக் கோர்த்தது.

எண்ணங்கள் தரையில் கொட்டிய பாதரசத் துமிகளாய்ச் சிதறின --

‘காலவிரியனே!...உன் நினைப்பே எனக்கொரு கவிதை என்றாயே;...உனக்கு அறம் பெரிது, எனக்குச் சோற்றுக் கடன் பெரிது. நீயும் நானும் இரு வேறு துருவங்கள். எனிலும் அசுணப் பறவையாய் எப்போதும் உன் குரலை இன்னிசையாய்க் கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன் என்றாயே;...இப்போது எங்கே நீ?’

அவள் கன்னத்தில் கண்ணீர் காய்ந்து வரிக் கோடிட்டது.

வெளியில் அனுமன் கூறிய எதையோ கேட்டுச் சீதை கலகல வெனச் சிரித்தது கேட்டது.

திரிசடையின் மனத்தில் சில கணங்கள் சீதையும் இராமனும் அனுமனும் விடணனும் துரும்பாக மிதந்தனர்.

‘இலட்சியம், வீரம், கடமை, காதல்—ஒவ்வொன்றும் ஒரு பொய்; சுய நலத்தில் பலவீனத்தில் பிறந்து, தகுதி வழக்கைப் போர்த்துக்கொண்டு உலகை ஏமாற்றும் பொய்...’

சிறிது நேரம் தூனியத்தில் சஞ்சரித்தாள்.

மெல்லச் செருமினாள்; சிந்தனைக்கு நங்கூரம் பாய்ச்சினாள்.

‘மனமே! எங்கே போகிறாய்?...’

நெஞ்சின் கனம் குறைந்து காற்றில் மிதப்பவன்போல் நடந்து அவள் வெளியில் வந்த போது, அனுமன் போய்விட்டிருந்தான்.

“அவர் வரவில்லையா?” என்று விடணனை வினவிக்கொண்டிருந்தாள் சீதை.

“அம்மணி! தங்களை அழைத்து வரும்படி தலைவர் உத்தரவு. நான் தங்களை அவருக்குச் சீரோடு தரவேண்டும்!” என்று புன்னகை புரிந்தான் விடணன்.

“நல்ல கூத்து இது...” என்று சினுங்கினாள் சீதை.

அவளை விண்ணக மாதர் இழுத்துச் செல்லாத குறையாக அழைத்துச் சென்று...நன்னீராட்டி, நறும்புகை யூட்டிக் களபம் பூசித் தொய்யில் எழுதி...

“என்ன இதெல்லாம்?” என்றவளின் சிறுசினத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் ஊர்வசி பட்டு உடுத்தினாள். அரம்பை கூந்தலுக்கு நறுநெய் பூசினாள். மேனகை வாரி வகிர்ந்து மலர் சூட்டினாள். திலோத்தமை தேர்ந்தெடுத்த அணிகலன்களைப் பூட்டினாள். ஒவ்வொரு நாளும் மண்டோதரிக்கும் தானியமாலினிக்கும் அலங்கரித்து அழகுக் கலையில் தேர்ந்தவர்கள் அவர்கள்.

சீதை பதுமை போல் இருந்தாள்.

அவள் நினைவு இராமனிடம் இருந்தது....

நெஞ்சில் நிறைந்திருந்தவனை அவள் மனக்கண்ணால் நோக்கினாள்; நாணினாள்; ஊடினாள்; உவந்தியைந்தாள்... ‘இத்தனை நாள் எப்படிப் பிரிந்திருந்தீர்?’ என்று கொஞ்சினாள்...புறச் செயல் இல்லாமல் அகச் சலனத்தில், நினைவோட்டத்தில் மிதந்தாள்...

“கண் திறந்து பாருங்கள்” என்ற குரல் கேட்டு விழித்து எதிரிலிருந்த நிலைக்கண்ணாடியைப் பார்த்தான். தன் சாயலையுடைய யாரோ எதிரில் நின்றிருப்பதைப்போல் உணர்ந்து மருண்டான். ‘என்ன சோலம் இது?...ஆடியில் தெரிவது என் உருவமா?...’

தலையைத் தடவிப் பார்த்தான்; இடது பக்கம் வகிரெடுத்த கூந்தல்! விழிகளைத் தாழ்த்தித் தன்னைப் பார்த்துக் கொண்டான்...

வலது பக்கத்தில் கொய்சகம்; இடது தோளில் முன்றானை... புது விதமான அணிகலன்கள் — ‘யாருடையவை? யாருக்கு உரியவை?’... மேனி எங்கும் ஏதோ ஊர்ந்தது. உடல் சிலிர்த்தது. ‘மனத்தை அவரிடம் அனுப்பிவிட்டேன்; மேனியை இவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டேன்...’

விடணன் அவசரப்படுத்தினான்.

விமானத்தில் ஏறினான், திரிசடையுடன்.

2

இராமனின் திருமார்பில் முகம் புதைத்து அவன் நெஞ்சத்தோடு பேச ஆசை கொண்டிருந்த சீதை, அலங்கரித்த பதுமையாய்க் காட்சிப் பொருளாய்ப் பலர் முன்னிலையில் நாணமுற்று நின்றாள். அந்த நாணத்திலும் கடைக்கண்ணால் தன் ஆளனை நோக்கினாள்; முறுவலித்தாள்.

எந்த விதமான மெய்ப்பாடும் தோன்றாமல் சிலைபோல் இருந்தான் இராமன்.

அவனுடைய பொருளற்ற பார்வை அங்கே குழுவியிருந்தவர் களுக்குப் பொருளாயிற்று.

ஆரவாரமும் பரபரப்பும் அடங்கி அங்கே அமைதி நிலவிற்று.

கொழு கொம்பில் படர முடியாமல் காற்றில் அலையும் கொடி போல் சீதை தத்தளித்தாள். ஒரு புன்னகைக்காக, ஒரு கையசைவுக்காக, ஒரு கடைக்கண் நோக்குக்காக இராமனை நோக்கி அவள் பார்வை ஏங்கிற்று.

அவள் நிற்க முடியாமல் தடுமாறினாள். விழிகளில் நீர் நிறைந்தது. ‘என்னை ஏற்று உன் அருகில் அமர்த்திக்கொள்ள மாட்டாயா?, என்று அவள் கண்கள் கெஞ்சின...

“விடண! யாரீவன்?” என்று திருவாய் மலர்ந்தான் இராமன்.

“ஐயனே ! இவள்தானே ? இவள் என் மகள் திரிசடை ; அன்னை சீதைக்கு அரவணைப்பாக இருந்தவள்...” என்று வீடணன் தொடர்ந்தபோது, அனுமன் இடைமறித்தான் : “அண்ணலே ! நான் பல முறை தங்காளிடம் பாராட்டிக் கூறிய பெண்ணினல்லாள் இவள் தான் ; என் அன்னையின் மனப்புனை ஆற்றிக் கொண்டிருந்த மலையிடைப் பிறந்த மருந்து !”

திரிசடை இராமனை நோக்கிக் கை கூப்பினான்.

இராமன் ஒரு வரட்சியான புன்னகையோடு அவளைப் பார்த்துத் தலையசைத்துவிட்டு, “வீடணா ! திரிசடையைத் தெரிந்து கொண்டேன்... திரிசடைக்குப் பக்கத்தில் நின்றிருக்கும் இந்த அரக்கியைத்தான் யாரென்று கேட்டேன்” என்றான்.

அவன் பேச்சில் மிகுந்த நிதானம் இருந்தது ; குரூரத்தில், கனிந்த வன்மத்தில் பிறந்த நிதானம்.

“ஐயா ...” என்று வீடணன் குழறினான் ; “அண்ணா...” என்று இலக்குவன் அலறினான் ; அனுமன் பேச்சற்று நின்றிருந்தான்.

திரிசடை சீதையைத் தாங்கி நின்றான் ! அவள் காதோடு, “இராமன் இவரா ?” என ஐயுற்றுக் கேட்டாள்.

சீதைக்குப் பேசத் தெரியவில்லை. ஏற்கனவே அவள் திகைப்பூண்டை மிதித்துவிட்டாள். அசோக வனத்தில் வந்து சோபனம் பாடிய அனுமன் ; அங்கிருந்து ‘சீரோடு’ தன்னை அழைத்துவந்த வீடணன் ; இங்கு, ‘யார் இந்த அரக்கி ?’ என்று வினவும் இராமன் ... அவளுக்குத் தலை சுற்றியது.

இராமன் மீண்டும் பேசும் வரையிலும் அங்கு ஒரே புழுக்கம் ; பேசத் தொடங்கியதும் அனல் காற்று வீசிற்று.

“மதி இழந்தவளே ! மானம் துறந்தவளே ! பெண்ணுக்கே உரிய நாற்குணமும் போக்கியவளே ! இங்கு ஏன் வந்தாய் ? பத்து மாதமாய் இங்கே நீ எப்படி வாழ்ந்தாய் என்பதை, உன்னைப் பார்த்துத் துமே நான் புரிந்து கொண்டேன். தீமையே தொழிலாய்க் கொண்ட ஒழுக்கங் கெட்ட அரக்கனால் கவரப்பட்டவள் நீ. மது அருந்தி, மாமிசம் புசித்த, நில்லாதவற்றை நிலையின எனக் கருதி அவசமாய் வாழ்ந்த கூட்டத்தில் ஒருத்தியாய் இருந்து உயிர் வாழ்ந்தவள் நீ ... இதோ நான் வந்திருக்கிறேன் ... எனக்கு என்ன விருந்து வைக்கப்போகிறது ?”

“தெய்வமே ! ...” என்று அலறினான் சீதை.

திரிசடை பிரமை பிடித்து நின்றான். ‘இவளு இராமன் ?’

இராமன் மேலும் தொடர்ந்தான் : “ ‘அன்னியனிடம் தன் மனைவியைக் கொடுத்துவிட்டு மானங்கெட்டு உயிர் வாழ்ந்தான் இராமன் ’ என்று உலகம் இகழ்ந்துரைக்குமே—என்று அஞ்சினேன். பழியிலிருந்து மீளவே போர் புரிந்தேன் ; பகைவனை வென்றறித்தேன் ... உன்னை என்னுடன் அழைத்துச் செல்ல நான் வரவில்லை.”

கூண்டில் சிறைப்பட்ட கிளியை விடுதலை செய்து, இறக்கையை அழகாக வெட்டினால், கிளியின் இதயம் எவ்வளவு அழகாகத் துடிக்கிறது ! ... அதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதில் தான் எவ்வளவு மன நிறைவு !

வில்லில் மட்டுமா ? சொல்லிலும் வல்லவன் இராமன்.

“ என் எதிரில் அச்சம் சிறிதும் இல்லாமல் வந்து நிற்கும் உன் மன வலிமையை எண்ணி நான் வியக்கிறேன் ; உன் குடிப் பிறப்பைப்பற்றி நான் ஐயுறுகிறேன்.”

தேவர் முனிவர் அசுரர் வானவர் என்னும் நாற்குலத்தவரும் செயலிழந்து தலை குனிந்திருந்ததனார். இராமன் இப்படியெல்லாம் பேசுவதில் எங்கேனும் நியாயம் இருக்குமோ, ஏதேனும் பொருள் இருக்குமோ என்று மனத்தில் ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பவர்களைப் போல் அவர்கள் மௌனமாக இருந்தனர்.

சீதை இன்னும் வாய் திறவாமல் கண்ணிர் வடித்துக்கொண்டிருந்தாள். ‘தெய்வம் வரம்தான் கொடுக்கும் ; சாபமும் கொடுக்கும்மா ? ... நான் என்ன குற்றம் செய்தேன் ? என்ன தண்டனை இது ?’

“ மண்ணுக்குள் இருந்து வெளிப்பட்டு நெளியும் புழுவுக்கும் உனக்கும் உருவத்தில் மட்டுமே வேற்றுமை. நீ உயிர் வாழ்வது பெண் குலத்துக்கே இழுக்கு. நீ செத்தொழிந்து போ ; அல்லது எங்காவது போய் உனக்குப் பொருந்திய வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொள் ; என் எதிரில் நில்லாதே ; போய்விடு.”

சீதை மெல்ல முணுமுணுத்தாள் ; “ நான் செய்த தவம் பலித்துவிட்டது... இளவலே ! எனக்குத் தீ முட்டிக் கொடு.”

இலக்குவன் வேதனையோடு இராமனைப் பார்த்தான்.

இராமன் மௌனமாகத் தலையசைத்து அனுமதி வழங்கினான்.

சீதை கை கூப்பியபடி தீயை வலம் வந்து நின்றாள் ; இராமனை நோக்கினாள் ; புன்முறுவல் புரிந்தாள். “ எனக்கு விடை கொடுக்கிறீர்களா ?”

தீ நாக்குகள் அவள் பொன்னுடலைப் புசிக்க நிண்டுகொண்டிருந்தன.

இராமன் மௌனமாக இருந்தான்.

சீதையே பேசினாள்; சஞ்சலம் நீங்கிய தெளிவோடு பேசினாள்: “மௌனம் கூட ஒரு மொழிதான்... அந்த மௌனமே எனக்குக் கிடைத்த விடை.”

அவள் அடி எடுத்து வைத்து நெருப்புக்குண்டத்தை நெருங்கினாள்.

இலக்குவன் வீழிகளில் நீர் தாரைதாரையாக வழிந்தது. அனுமனின் முகம் சவமாய் வெறுத்துப்போய் இருந்தது. வீடணன் கண்களை மூடிக்கொண்டான். சுக்கிரவரின் உடல் வெடவெடவென்று நடுங்கிற்று. “அம்மா!” என்று அலறினாள் அங்கதன். அதைத் தொடர்ந்து திடீரென்று அங்கே அழுகை ஒலம் வெள்ளமாய்ப் பிரவசித்தது,

உணர்வு கடந்த நிலையில் சீதை முன்னேறினாள் ...

தோற்றமும் முடிவும் விளங்காமல், இடையீட்டில்லாமல் நீண்டு கொண்டே செல்லும் காலமென்னும் சூக்குமக் கயிற்றில் அங்கங்கே படிந்த சோகக்கறைகள் எத்தனை, எத்தனை!... அப்படி ஒரு களங்கத்தைப் பூசிக்கொள்ள விரைந்து வந்த ஒரு கணப்பொழுது திரிசடையின் குறுக்கீட்டால் தட்டுத்தடுமாறித் தப்பிச் சென்றது.

சீதையின் கரத்தை வலிமையோடு பிடித்திழுத்தாள் திரிசடை.

சீதை துவண்டாள்; வாடிய கொடியாய்த் தரையில் சரிந்தாள்.

திரிசடை நிதானம் இழந்தாள்; வெறி பிடித்தவனைப் போல் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தாள். யாரையும் எதையும் தீய்த்துவிடும் பார்வை அது.

கீழே அமர்ந்து, புழுதியில் மயங்கிக் கிடந்தவனின் தலையைத் தன் மடிமீது வைத்துக்கொண்டாள்.

இராமனைப் பார்த்தாள்.

அவன் கண்கள் கலங்கியிருந்தன.

“இராமா! இங்கு உன்னைச் சூழ்ந்திருப்பவர்கள் எல்லாம் உன் அடிமைகள்... அதனால் எதையும் செய்யலாம் என்று துணிந்து விட்டாய்; இல்லையா?”

அவன் கண்கள் வெறித்து நோக்கின.

“ இராமா ! இந்த மண்ணில் வாழ்ந்திருத்த வீரம் மிக்க மறவர் கூட்டம் போரில் மடிந்துவிட்டாலும், மானமுள்ள ஆடவர் யாரும் இங்கு இல்லையென்றாலும், நான் ஒருத்தி இருக்கிறேன். சீதையைத் தீயில் தள்ளி எரிப்பதுதான் நீதி என்றால், நீ கடைப்பிடிக்கும் மனு தர்மம் அதுதான் என்றால், அந்தப் பாதகத்தை நீ செய்வதற்கு முன்னால் என் கேள்விகளுக்கு விடை கூறு.”

விடணன் தடுமாறினான். “ மகளே ! ஏகவசனமாகப் பேசாதே; நீ சிறுமி. பெரியவர்களிடம் மரியாதையாகப் பேசு.”

“ தந்தையே ! நீ விசுவாசமுள்ள அடிமை என்பதைப் புலப்படுத்த வேறுநேரம் பார்த்துக்கொள். ”

விடணன் வாயடைந்து நின்றான்.

“ இராமா ! இப்போது உன் எதிரில் கைகட்டி வாய் புதைத்து, வெட்டி இந்த நெருப்பிலிட்டால் பற்றி எரியும் நெடுமரங்களாய் நிற்கிறார்களே—இந்தத் திருக்கூட்டத்தில் ஒருவனான இந்த அனுமனை அன்று தூது விடுத்தவன் நீ தானே?... மத்தினால் கடையப்படும் தயிர் தத்தளிப்பதைப் போல், சீதையின் நினைவால் உன் உடம்பில் உயிர் தத்தளித்ததாக அன்று இவன் கூறியது பொய்யா? ... இன்றைக்கு அதிகாலையில் அசோகவனத்தில் இவன் உன் வெற்றியைச் சோபனம் பாடிக் குரங்காட்டம் ஆடினான்; நீ அனுப்பியதாக அப்போது இவன் கூறியது பொய்யா?... நீ அளித்த பிச்சை மகுடத்தை மாறாத களங்கமாய்ச் சூடிக்கொண்டிருக்கும் இந்த விடணன், சீதையை நீ சீரோடு கேட்டதாகச் சொன்னது பொய்யா? ...”

இராமன் தலைகுனிந்திருந்தான்.

“ வாய் திறக்க மாட்டாயா ? ” என்று கத்தினான் திரிசடை.

“ எல்லாமே மெய்தான் ” என்று கரகரத்தான் இராமன்.

“ அப்படியானால் உன் போக்கில் ஏன் இந்த முரண்பாடு ? ”

இராமன் மௌனமாக இருந்தான்.

“ பழி வாங்குகிறாயா ? அன்று பஞ்சவடியில் சீதை தன் பேதைமையால் மானைப் பிடித்துவர உன்னை விரட்டியதையும், இளவலை வெகுண்டுரைத்ததையும் மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இப்போது பழி வாங்குகிறாயா ? ... அல்லது உண்மையாகவே சீதையின்மீது உனக்கு ஐயமா ?...”

இராமன் மயக்கமுற்றுக்கிடந்த சீதையை ஒருமுறை கேசாதிபாதம் ஏறெடுத்துப் பார்த்துவிட்டுத் தலைகுனிந்து கொண்டான்...

அவன் மெய்ப்பாட்டைத் தன் பார்வையால் தொடர்ந்த திரிசடைக்கு ஏதோ புரிந்த மாதிரி மனத்தில் மின்னல் அடித்தது.

“...இந்த இலங்கை மண்ணில் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிப் பவர்கள் யாருமே இல்லை என்று எவ்வளவு தாழ்வாக மதிப்பிட்டு- விட்டாய், இராமா ! மண்டோதரியைத் தெரியுமா உனக்கு ? சுலோச்- சனையை அறிவாயா நீ ?...”

“அறிவேன். சீதையின் கற்புக்கு அவர்களெல்லாம் காவல் இருந்தார்களா ?” என்றான் இராமன்.

“காவலா ? கற்புக்குக் காவலா ? சிறை காக்கும் காவலா ?” என்று ஏளனமாகச் சிரித்தாள் திரிசடை.

அக்கினிக்குண்டம் ஊங்காரமிட்டுக்கொண்டிருந்தது. விறகுக் கட்டைகள் வெடித்துச் சிதறின. தீயின் நாக்குகள் ஆயிரமாய் நீண்டன.

“இராமா ! நீ மும்மூர்த்திகளில் ஒருவனாகவே இருந்தாலும், பெண்ணின் பெருமனத்தை உன்னால் அறிய முடியுமா ? ஆடவர்க்- குரிய அசட்டுத்தனம் உன்னை மட்டும் விட்டுப் போகுமா ? ...”

இராமன் எங்கோ பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

“கற்பு என்னால் என்ன ?” என்றாள் திரிசடை. அவள் குரலில் அங்கதம் தெறித்தது. “கற்பு—யார் கண்ட சொல் இது ? ... என்ன பொருள் இதற்கு ? ... பெண்ணைமட்டுமல்லாமல் இந்தச் சொல்லையும் ஆண் வார்க்கம் தனக்கு அடிமையாக்கிக் கொண்டு விட்டது.”

இராமன் பதில் சொல்லாமல் இருந்தான்.

“இராமா ! நீ ஊருக்கெல்லாம் உத்தமன் ; கருணை வள்ளல் ; பட்டுப்போன அகலிகையின் வாழ்க்கையைப் புனிதமாக்கிப் பசுமை யுறச் செய்தவன் .. ஆனால் குற்றமற்ற சீதைக்கு மட்டும் இப்படி அக்கினிப் பிரவேசத்துக்கு அனுமதி வழங்குவாய்—இல்லையா ?”

‘நான் சத்திரியன் !’ என்று சொல்ல வாய் திறந்தவன், பேசாமல் இருந்துவிட்டான். ‘எதைச் சொன்னாலும் இவள் வியூகம் அமைத்து விழ்த்துவாள்.’

அவன் மனவோட்டத்தைப் புரிந்து கொண்டவன்போல் “ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதியா ?” என்றாள் திரிசடை.

இராமன் குனிந்த தலை நிமிராமல் முணுமுணுத்தான் : “அக்கினி நீதி வழங்கும்.”

“அக்கினி சாம்பல் வழங்கும் ... இராமா ! சத்தியம் செய்து சொல் ; உன் சீதையின் கற்பில் உனக்கே நம்பிக்கை இல்லையா ?”

அவன் மனத் தடாகத்தில் படர்ந்திருந்த பாசி மெல்ல விலகிக் கொண்டிருந்தது.

அவன் திணறித் திணறிக் கூறினான் : “என் நம்பிக்கையைப்பற்றி என்ன — உலகம் அறிய வேண்டாவா ?”

“உலகமா ? ... உலகம் உனக்கு இலங்கையில் தொடங்குகிறதா ? அப்படியும் சீதையை இங்கு யார் ஐயுற்றார்கள் ? அயோத்திக்குப் போன பின், அங்கேயும் ஓர் அக்கினிக் குண்டத்தை வளர்க்கச் செய்து சோதனை நடத்துவாயா ? ... இராமா ! உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டு. அந்த உலகத்துக்கு வேறு வேலை இருக்கும். நீ கூறும் உலகம் சீதையின் கற்பை ஆராய எதிர் காலத்தில் பட்டி மண்டபம் கூட்டிக்கொள்ளட்டும்.”

சீதை மயக்கம் தெளிந்து மெல்லக் கண் விழித்தாள். “இன்னுமா நான் உயிருடன் இருக்கிறேன் ?”

“தீ உன்னைத் தீண்டவில்லை; தீண்டாது !” என்றாள் திரிசடை.

இராமனின் கரங்கள் சீதையை நோக்கி நீண்டன.

குழந்தையைப்போல் அவன் மடியில் குப்புற விழுந்தான் சீதை.

அவன் உகுத்த கண்ணீர் அவளைக் கழுவியது.

4

புட்ப விமானம் வந்து நின்றது.

சீதை அதில் ஏறுவதற்கு முன்னால் திரிசடையைத் தழுவிக்கொண்டாள் ; அவள் கண்ணீரைத் துடைத்தாள் ; “காலமெல்லாம் உனக்குக் கடன் பட்டவள் நான். எனக்காக உன் காதலைத் துறந்தாய் !” என்று விம்மினாள்.

“அப்படியன்று. செஞ்சோற்றுக் கடனுக்கும் செவ்வறத்துக்கும் நேரிட்ட மோதலில் என் காதல் நொறுங்கிப்போயிற்று” என்று சோகமாகச் சிரித்தாள் திரிசடை ; தன்னை உச்சி மோந்து கன்னத்தில் மாறி மாறி முத்தமிட்டவளிடம், “உன் கணவர் முறைக்கிறார் !” என்று கேலி செய்தாள்.

சீதை பிரியா விடை பெற்றாள்.

திரிசடை இராமனின் திருவடிகளைப் பற்றினாள் ; அனுமனை வணங்கினாள் ; தந்தையின் நெஞ்சில் முகம் புதைத்து விம்மினாள்... “என் அன்னைக்குக் களங்கம் கற்பித்ததை என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை; அதனால் அப்படி ஆடிவிட்டேன்; எல்லோரும் என்னை மன்னியுங்கள்.”

“தாயே ! பெட்டைகளாய்ப் புலம்பி நாங்கள் செயல் மறந்து நின்றிருந்தபோது சத்தியத்தை நிலை நாட்டப் போராடியவள் நீ!” என்று அனுமன் அவளை மனமார வாழ்த்தினான்.

இராமன் அவளைத் தன் குளிர்ந்த கண்களால் அருளோடு பார்த்துப் புன்னகை புரிந்தான்.

புட்ப விமானம் வானத்தில் எழும்பி இலங்கையை வலம் வந்தது. இராமன் தன் அருகில் அமர்ந்திருந்த சீதைக்கு இலங்கைப் போர் நிகழ்ச்சியை விவரித்தான் ...“ இதுதான் இலங்கையின் கிழக்கு வாயில்—பிரகத்தனை நிலன் கொன்ற இடம்; ... இந்தத் தெற்கு வாயில் நடந்த போரில் சுபாரசுவன் மாண்டான்; ... பார்த்தாயா—இந்த மேற்கு வாயிலில் இந்திரசித்து இலக்குவனால் கொல்லப்பட்டான்; ...இதோ வடக்கு வாயில் — நான் இராவணனை வீழ்த்திய இடம்...”

விமானம் இலங்கையைக் கடந்தது...

“சேது அணையைப் பார்! ...”

“விமானம் கடல் கடந்து ஊர்ந்துகொண்டிருந்தது...”

“...இதோ பாண்டிய நாட்டுப் பொதியமலை — தேனினும் இனிய தென்மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்து இலக்கியம் பேணும் அகத்தியச் சான்றோன் வாழும் இடம்; ... இது மாலிருஞ்சோலை ...இதோ சுமேருமலை — இங்கேதான் அனுமன் என்னைச் சந்தித்தான்; ... கோதாவரியைப் பார்; ... இதோ பஞ்சவடி — உன்னை நான் பிரிந்து துயருற்ற இடம்; ...தண்டகவனம்; ...இனி நாம் பரத்து வாசரின் ஆசிரமத்தை அடைகிறோம்...”

விமானம் அங்கே இறங்கியது.

5

பரதனை அக்கினிப் பிரவேசத்திலிருந்து காப்பாற்ற அனுமனை அயோத்திக்கு ஓடச் செய்து, பரத்துவாசருடன் அளாவி, அவரது அன்பான முகமனையும் உபசரிப்பையும் ஏற்று, உணவுண்டு, தேக்கெ, றிந்து... உடன் வந்தவர்களைத் தூங்க வைத்து... நெரிசலில் இருந்து இராமன் மீள்வதற்கு நள்ளிரவாகிவிட்டது.

ஆசிரமத்துக்கு வெளியில் —

வானம் இருண்டிருந்தது. மழைவரும் அறிகுறி தெரிந்தது.

குறிஞ்சிப் பூக்கள் பாய்விறித்திருந்த நிலம்; அங்கே ஒரு கருங்குன்றின் மீது பொன்னிறப் பூங்கொடி படர்ந்திருந்தது.

“அங்கு, இலங்கையில் — ஏன் அப்படி நடந்துகொண்டீர்கள்?” என்று முனுமுனுத்தது பூங்கொடி.

“நான் என்ன செய்யட்டும் — நீ அரக்கியர்க்கே உரிய கோலத்தில் வந்தாய் ... அப்படி உன்னைப் பார்த்ததும் ... ஆனாலும் அப்படி நான் பேசியிருக்கக் கூடாது; தவறுதான்...”

“என் தவறுதான்; என்னை அவர்கள் அலங்கரித்தபோது, உங்கள் நிலைவில், என்னை மறந்து, பதுமைபோல் பயிர்ப்பிழந்து இருந்து விட்டேன்.”

“அதற்காக அப்படியா? ...என்னென்ன கேட்டுவிட்டேன்!” என்று மனத்துக்குள் பொருமினான் இராமன்.

“கடந்த பத்துமாத காலமாய், என்னுடன் இருந்த திரிசடையும் கந்தமுலமே புசித்து உயிர் வாழ்ந்தாள் — தெரியுமா?”

இராமன் பெருமூச்சு விட்டான். “திரிசடை! நீ எவ்வளவு உயர்ந்தவள்!... சீதையைக் காத்தாய்; என் முன்னால் தீக்கடவுளாய்ப் பரிணமித்துச் சீதையின் கற்புக்குச் சாட்சி கூறினாய்! ...”

“இன்னும் என்மீது கோபம்...” என்று சினுங்கினான் சீதை.

“மைதிலி! என்னை மன்னிப்பாயா?” என்று கரகரத்த குரலில் கேட்டான் இராமன்.

சீதை அவன் வாயைத் தன் கைம்மலரால் பொத்தினாள்; பாலொடு தேன் கலந்த இதழால் பொத்தினாள்.

கொங்கலர் மணம் கூட்டுண்ட குளிர்ப்பந்த காற்று வீசிற்று.

விசும்பிலிருந்து மழைத்துளிகள் ஒவ்வொன்றாக விழுந்தன.

“மழை நம்மைப் பிரிக்கப் பார்க்கிறது!” என்றான் இராமன்.

“நாம் மழையில் நனைவோம்!” என்று தேன் பிலிற்றினாள் சீதை.

காட்டு வழியினிலே —கம்பர்

வழக்கறிஞர் எஸ். எஸ். மணியன்,
எம். ஏ., பி. எஸ்ஸி., பி. எல்.

ஸ்ரீராமபிரான் கங்கை நதிக்கரையைக் கடந்து வனத்தில் சீதைபுடனும் இலக்குவனுடனும் சென்றபோது இராமன் வாயிலாகக் கம்பன் காட்டும் இப்பந்தகக் காட்சி கம்பன் கவி நயத்தைப் புலப்படுத்தியிருக்கிறது. இராமபிரான் காடு நோக்கிச் செல்லச் செல்லக் கதிரவனின் வெப்பம் தோன்றாமலிருக்கும்படி அவன் சென்றவிடமெல்லாம் மறைக்குறிகள் தோன்றின. சூரியன் தன் கதிர்களை இளநிலவுபோல் வீசிற்று. இளவேனிற் பருவம் பணிக்காலத்தைப்போல் ஈரமுடையது என்று சொல்வதற்கு முடியாமலும், முதுவேலிற் காலத்தில் காணும் ஈர வறட்சியுடையது என்று சொல்வதற்கு இயையாமலும் இந்த காட்சியைக் கம்பர் “ஈரமு முளதில்லென்று அறிவரும் இளவேனில்” என்று வருணிக்கிறார். மேலும் வெளிப்பார்வைக்கு ஈரம் உள்ளது போல் விளங்கி உள்ளே பசையற்று இருக்கும் பொதுமகளின் மணம் போல என்ற நயம் புலப்படவே, ஈரமுள திலதென்று உடைத்துள்ளார். இத்தகைய கானகத்தில ராமன் வருகை அதன் தன்மையை வேறுபடச் செய்து இளவேனிற் காலத்தின் குறியைக் காட்டியதாகக் கம்பர் கோடிட்டுக்காட்டியிருக்கிறார்.

வானத்தில் புயல் நிறைந்து பனித்துளிகள் துளிக்கவும், செறிந்த மரங்கள் நிழலித்தரவும், இதன் நடுவில் சூரியன் தன்கதிர்களை இளநிலாவைப்போல் பரப்பவும், தென்றல்காற்று நறுமண மலர்களின் மணங்களை முகர்ந்து கொண்டு மெல்ல வீசவும் மயில்கள் ஆங்காங்கு நடமாடவும் இனியனவாகத் தோன்றும் காட்டுப்பாதைகளில் இராமன் நடந்து சென்றான் என்று கானக வழியைப்படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். கொன்றை மலர்கள் கீழே சொரிய இந்திரகோபப் பூக்கள் கொன்றை மலர்மேல் துயில்கொள்ளுமாப்போல் வீழ்ந்து பரவியிருக்க, பொன்னிற் பத்மராக ரத்தினம் வைத்து இழைத்த ஆரம் போல் ஆங்காங்குக் கிடப்பதை இராமன் சீதைக்கு எடுத்துக்கூறி மகிழ்ச்சியைச் செய்த செய்தியைக் கம்பர் நயமாக வருணிக்கின்றார். மயில்கள் தோகை விரித்து நடமாடுதலைக்கண்ட ராமன் மயிலைச் சீதையின் சாயலுக்கும், பீலியின் கண்களைச் சீதையின் கண்களுக்கும் உவமை

கூறி மகிழ்ச்சியில் முழுகிய காட்சியைக் கம்பர் கூறும்வகை நம்மை இன்பக் கடலில் ஆழ்த்துகிறது. இங்ஙனமே மான்கள் நடமாடுவதை வருணிக்கத்தொடங்கிய கம்பர் அவற்றின் கண்களைச் சீதையின் கண் களுக்கும் வேலின் கூர்மைக்கும் ஒப்பிட்டு நயம்பட உரைக்கிறார்.

குராமலரும், பிடவமலரும் விசிய மணம் கானகமெங்கும் கவழச் செய்த செய்தியை மயிலினங்கள் இணைந்து மகிழ்ந்த செய்தி போடு கவிஞர் ஒப்பிட்டுக் கூறுவதை எண்ணி மகிழலாம். அசோக மலரும் பெருந்தி மலரும் இடையிடையே மலர்ந்து மணம்விச, வண்டுகள் நெருங்கி மொப்த்திட்ட காட்சியை நெருப்பிலே பொன்னை வைத்து ஊதுகையில் வெளிவரும் சுவாஸியோடு ஒப்பிட்டுக் கூறும் கம்பரின் மாயாஜாலம் நம்மையெல்லாம் மயங்க வைக்கின்றது. புலிக்குட்டியும், யானைக் கன்றுகளும், பசுவின் கன்றுகளும் மனம் ஒன்றி விளையாடும் கானகத்தில், காற்றின் அசைவினால் நீரில் பூத்துக் கிடக்கும் பூச்செடிக் கொம்புகள் அசைவதை நீர்த்துறையில் படிந்து முழும் மகளிர்க்கு உவமைப்படுத்தி மகிழவைக்கின்றார் கம்பர்.

வேங்கையும் கோங்க மலரும் எங்கும் சிதறிக் கிடக்கும் கான கத்தில் மகரந்தப்பொடி பாதைகளில் படிந்திருப்பதைக் கண்ணுற்ற காட்சியை மகளிர் நெற்றியில்பூசும் கோலத்திற்கும் மார்பகங்களில் தோன்றும் தேமலுக்கும் உவமைபாகக் கூறி வர்ணித்துள்ளார். கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் மேலும் சீதை நடந்து சொல்லும் கானக வழியில் இயற்கையாக மலர்கள் சிதறித்தரையில் படிந்து காணப் படுவதைக் கவிஞர் பெருந்தகை சீதையின் மெல்லிய பாதம் வருந்தா வண்ணம் விரிக்கப்பெற்ற மலர்மஞ்சம் என்றே வர்ணிக்கின்றார். மரங் கூரில் மிகுதியாகப் பூத்துக்குலுங்கும் பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாது அசைந்தாடுகின்ற கொடிகளைச் சீதையின் நுகப்பிற்கு உவமைப் படுத்திக் கூறிய பாங்கு மென்மையை மட்டும் உணர்த்தாமல் நாணத் தின் கோலத்தையும் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

“வாள்புரை விழியாய்! உன் மலரடி அணிமானத்

தாள்புரை தளிர்வையும் தகைகுமிறு இவைகாணாய்!

கோள்புரை இருள்வாசக் குழல்புரை மழைகாணாய்!

தோள்புரை இளவேயின் தொகுதிகள் அவைகாணாய்!”

இங்ஙனமாகப் பலவகை இயற்கைக் காட்சிகளைச் சீதாபிராட் டிக்குக் காட்டியவண்ணம் செல்லும் இராமபிரான், சித்திரகூடமலை அண்மையிலுள்ளது என்று சீதைக்கு உணர்த்தி வழிநடை வருத்தம் தோன்றாமல் அவளை அழைத்துச் செல்கிறான் என்று கம்பர் நயம்பட வர்ணித்துள்ளார். கானக நெறியைச் சோலையாகவும், தனிமலராக வும், பறவைவாழ் பகுதிகளாகவும், விலங்குகளின் வியத்தகு உறை வீடங்ளாகவும், கார்மேகம், கதிர்வனின் கதிர்கள் முழுநிலா ஆகிய வற்றை உவமையாகவும் எடுத்துரைத்து இலக்கிய இன்பத்தில் முழுக வைக்கும் கம்பருக்கு இனி ஒரு நிகர் உண்டோ? ★

கம்பன் கழகம், திருப்பத்தூர், வ. ஆ.

புரவலர்கள்

திருப்பத்தூர்

திருவாளர்கள்

1 C. K. சின்னராஜி கவுண்டர்	18 டாக்டர் T. கோபால்
2 K. A. S. பத்மநாபன்	19 டாக்டர் T. P. மணி
3 V. ரங்கசாமி செட்டியார்	20 K. A. காளியப்ப முதலியார்
4 K. A. S. ரகுநாயகன்	21 M. சாரங்கபாணி செட்டியார்
5 T. G. விசுவநாதன்	22 T. P. ஜெகன்னாதன்
6 C. K. D. திருநாராயணன்	23 G. நாகராச பிரசாத்
7 M. துரைசாமி	24 V. கணபதி முதலியார்
8 T. P. தங்கவேலு	25 T. M. குப்புசாமி
9 N. C. சிகாமணி	26 S. R. சுப்பிரமணியம்
10 G. ராமநாதன் செட்டியார்	27 A. K. கோவிந்தசாமி
11 Y. சண்முகம்	28 நகரத்து வைசியர் சங்கம்
12 B. கணேஷ்மல்	29 சாமி ஈஸ்வர் சர்மா
13 D. வேலாயுதம்	30 G. இராஜகோபால்
14 R. வெங்கடேசலு நாயுடு	31 சண்முகர் பைனான்ஸ்
15 V. K. கமலக்கண்ணன்	32 P. M. M. நந்தகோபால்
16 N. K. தண்டபாணி	33 V. வேங்கடாசலம்
17 டாக்டர் V. T. பூபதி	

- 34 திருமதி K. V. பாப்பு அம்மாள், கரகவனப்பள்ளி
- 35 திரு. C. துரைசாமி, ஆண்டிக்கவுண்டனூர்
- 36 ,, C. K. தேவராசன், செலந்தம்பள்ளி
- 37 ,, K. R. சென்னுசெட்டியார், கஜல்நாயக்கன்பட்டி
- 38 ,, K. P. C. கோவிந்த செட்டி, ,,
- 39 ,, K. R. கோவிந்தன், ,,
- 40 ,, K. R. வஜ்ஜிரவேல்செட்டியார், ,,
- 41 ,, V. வீரபத்திர செட்டியார், தோக்கியம்
- 42 ,, பாண்டுரங்க செட்டியார், வாணியம்பாடி
- 43 ,, V. இராமசாமி முதலியார், ஜோலார்பேட்டை
- 44 ,, ரங்கா ஜுவல்லர்ஸ், வேலூர்
- 45 ,, V. குப்புசாமி, மாடப்பள்ளி
- 46 ,, கோ. இராசு, நிலாவுர், ஏலகிரி
- 47 ,, கண்ணன், வாணியம்பாடி

கம்பன் கரகம், திருப்பத்தூர், வ. ஆ.

A. உறுப்பினர்

திருப்பத்தூர்

திருவாளர்கள்

1 சு. சண்முகசுந்தரம்	12 டாக்டர் R. பாலாஜி
2 டாக்டர் P. விசாகப்பெருமாள்	13 Y. தண்டபாணி முதலியார்
3 டாக்டர் P. பத்மாசனி	14 J. M. சண்முகம்
4 D. பூபதி	15 M. D. ரத்தினம்
சடகோபமுதலியார்	16 V. சிவராமப்பிரசாத்
6 D. சுப்பிரமணியம்	17 டாக்டர் C. கோவிந்தசாமி
7 K. A. R. நிலகண்டமுதலியார்	18 T. S. லட்சுமணன்
8 P. R. தேவராஜன்	19 C. L. இரகுநாதன்
9 M. S. கமலம்மாள்	20 V. நாராயணப்பிரசாத்
10 K. தாசரதி	21 D. கிருஷ்ணமூர்த்தி
11 T. B. கோவிந்தராஜி	22 டாக்டர் உஷா

திருவாளர்கள்

- 23 B. A. சுந்தரசாமி, கேத்தாண்டப்பட்டி
- 24 M. S. வெங்கடகிருஷ்ணன், ரெட்டியூர்
- 25 M. வரதராஜன், வாணியம்பாடி
- 26 P. K. நடராசன், பள்ளத்தூர்
- 27 முருகனடிமை சாமுடிகவுண்டர், பந்தாரப்பள்ளி
- 28 M. K. நாகராஜ முதலியார், மடவாளம்
- 29 L. வெங்கோபராவ் & சன்ஸ், வாணியம்பாடி
- 30 M. விசுவநாதன், ஆம்பூர்

கம்பன் கழகம், திருப்பத்தூர், வ. ஆ.

B. உறுப்பினர்

திருப்பத்தூர்

திருவாளர்கள்

1 இரத்தினநடராசன்	25 V. நாராயணன்
2 துரைலக்குமி	26 K. பாலம்மாள்
3 C. தண்டபாணி	27 V. சம்பூரணம்
4 K. S. பாலசுப்பிரமணியன்	28 T. M. இராமு
5 T. T. மார்க்கபந்து	29 சுந்தரராஜன்
6 K. V. மாணிக்கவாசகன்	30 T. R. திருஞானசம்பந்தன்
7 P. மகாலிங்கம்	31 S. சண்முகம்
8 C. சுப்பிரமணியகவுண்டர்	32 P. A. இரத்தினசபாபதி
9 T. S. இராமநாதஜயர்	33 K. V. S. ஆறுமுகம்
10 டாக்டர் M. J. ரெட்டி	34 M. கல்யாணசுந்தரம்
11 V. சரோஜினி	35 A. V. M. கிருஷ்ணன்
12 S. இராஜாமணி	36 L. இராஜசேகரன்
13 T. P. நாகராசசெட்டியார்	37 A. M. பழனிசாமி
14 சாமிசுப்பராயசெட்டியார்	38 S. R. சுந்தரம்
15 சுப்பிரமணியம் & Co.	39 A. K. S. விசுவநாதன்
16 S. K. நாராயணராவ்	40 K. M. பெருமாள்முதலியார்
17 K. A. P. திருநாதமுதலியார்	41 R. குப்புசாமிமுதலியார் சன்ஸ்
18 G. கோவிந்தன்	42 A. P. ஞானப்பிரகாசம்
19 T. R. கோவிந்தசாமிமுதலியார்	43 S. வரதராஜன்
20 K. R. பழனிஆச்சாரி	44 T. K. வெங்கடாசலம்
21 V. பவச்சிங்	45 T. P. G. ஜெயலட்சுமிஅம்மாள்
22 M. தண்டபாணிமுதலியார்	46 ராஜம்மாள்
23 S. கல்யாணம்	47 A. S. மணி
24 D. சாம்ராஜ்	48 அபர்ணாதுரைசாமி
49 N. பாஸ்கரன், கேத்தாண்டப்பட்டி	
50 L. S. சீனிவாசன், ..	
51 V. ஜானகிராமன், ..	
52 A. அண்ணாமலை, ..	
53 V. ஏழுமலை, ..	
54 M. கிருஷ்ணமூர்த்தி, ..	
55 R. தனபால், ..	

திருவாளர்கள்

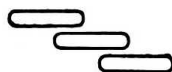
- 56 ஸ்ரீதரன், கேத்தாண்டப்பட்டி
- 57 பாலகப்பிரமணியன், ,,
- 58 P. இராமச்சந்திரன், ,,
- 59 C. சுந்தரேசலு, ,,
- 60 ஜெயராமமுதலியார், கொரட்டி
- 61 A. தர்மராஜ், தம்மனூர்
- 62 T. இராமசாமி, செலந்தம்பள்ளி
- 63 V. சீனிவாச கவுண்டர், கிருஷ்ணபுரம்

கம்பன் விழா இனிது நடைபெற எங்கள்
நல் வாழ்த்துக்கள் !

- மர்மீ, மீலிப்ஸ், புஷ், ஹவார்ட்டு, எம்பயர், ரீசா
ரேடியோக்களும் டிரான்சிஸ்டர்களும்
 - ராலி & ஓரியண்ட் : பேன்களும்
 - H. M. V. ரிகார்டுகளும்
 - அவுஜா ஆம்னிபயர்களும்
 - மீலிப்ஸ் பல்புகளும்
 - ஹம்தர்த் யூனனி மருந்துகளும்
- சில்லறையாகவும் மொத்தமாகவும் கிடைக்கும்.
அங்கீகாரம் பெற்ற விற்பனையாளர் :-

போன் : 140

M. அப்துல் ரஹிமான் & கோ
61, ஜின்ன ரோடு, திருப்பத்தூர்-635 601.

கம்பன் கழகம், திருப்பத்தூர், வ. ஆ.

C. உறுப்பினர்

திருப்பத்தூர்

திருவாளர்கள்

1 M. கார்த்திகேயன்	34 D. செல்வகுமாரி
2 S. பாலச்சந்திரன்	35 T. S. நிர்மலா
3 T. K. சந்திரசேகரன்	36 A. K. ராஜலட்சுமி
4 K. C. கிருஷ்ணன்	37 V. ஜெயலட்சுமி
5 V. தீனதயாளன்	38 N. ரஜனி
6 K. அரங்கநாதன்	39 R. சொருபராணி
7 V. கண்ணன்	40 B. நக்கீரன்
8 B. முத்துமனக்காவலன்	41 ஆளவந்த இராமானுஜன்
9 A. ஜெயராமன்	42 A. தசரதன்
10 S. சத்தியமூர்த்தி	43 K. கோபாலகிருஷ்ணன்
11 M. சேகரன்	44 D. அழகேசன்
12 R. ஜெகதீசன்	45 K. S. ராஜசேகரன்
13 M. குணசேகரன்	46 டாக்டர் செல்வராஜ்
14 P. குணசேகரன்	47 M. K. தங்கவேல்பிள்ளை
15 T. S. வேங்கடேசன்	48 T. M. சிவப்பிரகாசம்
16 P. M. சாம்பசிவம்	49 K. S. பார்வதி
17 R. நாகராஜன்	50 M. பழனிசாமி
18 V. H. சண்முகம்	51 T. A. ரத்தினம்
19 T. R. எதிராஜன்	52 R. C. விஜயகுமார்
20 S. மணிவண்ணன்	53 K. நாகராஜன்
21 C. ஜெயவேலு	54 N. ராஜாமணி
22 V. வேங்கடாசலம்	55 T. N. பசுபதி
23 M. பலராமன்	56 டெல்லிபாபு
24 K. சந்திரபோஸ்	57 R. S. ராஜா
25 M. ஸ்ரீராமலு	58 இளவரசன்
26 O. V. பாலகிருஷ்ணன்	59 சங்கரமகாலிங்கம்
27 P. சண்முகவேலு	60 லலிதா நரசிம்மன்
28 P. மணி	61 பத்ரிநாராயணன்
29 சுசீலா நடராஜன்	62 G. செல்வராஜ்
30 A. M. ஜெயா	63 M. ஆறுமுகம்
31 J. நவீனகுமாரி	64 N. ஆறுமுகம்
32 V. ராஜம்	65 A. சண்முகம்
33 K. சரசுவதி	66 P. இராமசாமி

திருவாளர்கள்

67 G. K. இராமன்	104 G. V. விசுவநாதன்
68 S. கல்யாணம்	105 D. சண்ணான்
69 புலவர் கேசவன்	106 D. சுப்பிரமணியம்
70 T. C. சந்திரசேகரன்	107 S. மாணிக்கம்
71 M. S. நாசிம்மன்	108 M. முனியப்பன்
72 D. ராகவேந்திரன்	109 D. சுந்தரம்
73 N. சுந்தரேசன்	110 G. மகாலிங்கம்
74 T. M. சககரபாணிசெட்டியார்	111 K. ராமலிங்கம்
75 புலவர் ப. முனியசாமி	112 N. இளங்கோ
76 K. பாலகிருஷ்ணன்	113 S. வளர்மதி
77 செல்ஸ் லலிதா	114 A. நடராஜன்
78 அமலோத்பவம்	115 K. நடராஜன்
79 V. K. சுந்தாமுர்த்தி	116 K. வாகுதேவன்
80 வாகுதேவன்	117 K. S. சேகர்
81 ஜெயசீலன்	118 K. G. சின்னா கவுண்டர்
82 T. R. சுந்தரராமன்	119 C. பரமசிவம்
83 K. குப்புசாமிகுருக்கர்	120 M. சந்திரசேகர்
84 M. R. S. முருகையன்	121 Y. முனியசாமி
85 A. மனோர் நாயுடு	122 R. காந்தி
86 மு. சுப்பிரமணன்	123 T. P. ரமணி
87 S. V. தண்டபாணி	124 C. வரதராஜன்
88 C. K. துரைசாமி கவுண்டர்	125 T. M. மணி
89 H. சுந்தாமூர்த்தி	126 V. அமிர்தவல்லி
90 K. T. லட்சுமணாஆச்சாரி	127 A. சுந்தாமிசெட்டியார்
91 T. S. ராஜாபிரசாத்	128 V. கிருஷ்ணவேணி
92 G. இராமசாமி முதலியார்	129 M. R. இராஜகோபால்
93 T. K. கோவிந்தசாமி	130 T. P. மணி
94 N. வாகுதேவன்	131 P. D. துரைசாமி
95 A. K. S. ஆதிபூலம்	132 M. S. நாராயணன்
96 T. M. அர்த்தநாரி செட்டியார்	133 வீட்டல் ராவ்
97 N. கோவிந்தசாமி	134 ஜமுனாகோவிந்தராஜன்
98 G. R. பொந்தராஜன்	135 இந்து
99 G. T. பூபதி	136 வனஜா
100 M. விசுவநாதன்	137 கோமதி
101 S. செல்வராஜி	138 முரஹரி
102 M. வரதராஜன்	139 R. பார்த்தசாரதி
103 A. K. C. சுந்தாவேல்	140 M. ரங்கநாதன்

திருவாளர்கள்

- 141 M. சுந்தர்ராஜ், கருப்பனார்
 142 R. பழநிசாமி, கேத்தாண்டப்பட்டி.
 143 A. சிவலிங்கம், கொரட்டி.
 144 A. P. கோவிந்தசாமி, அனேரி
 145 V. சத்யநாராயணன், வாணியம்பாடி.
 146 புலவர் L. ரத்தினவேலு, கொரட்டி.
 147 L. சொக்கலிங்கம், புதுப்பேட்டை
 148 A. நீலவண்ணன், அன்னாண்டப்பட்டி.
 149 C. M. திருஞானம், செலந்தம்பள்ளி
 150 டாக்டர் அசீம், வாணியம்பாடி.
 151 P. V. சகுந்தலா, ஜோலார்பேட்டை
 152 P. மோகலு, ,,
 153 ரோவதி, ,,
 154 நஞ்சுண்ட முதலியார், கொரட்டி.
 155 க. பக்தவத்சலம், ஜெயபுரம்
 156 A. சண்முகம், கொரட்டி.
 157 K. துரைசாமி, கருப்பனார்
 158 A. சந்தானகிருஷ்ணன், வக்கணம்பட்டி.
 159 G. சுந்தரேசன், மடவாளம்
 160 D. சாம்ராஜ், ,,
 161 புலவர் சிவ. நாகராசன், ,,
 162 M. D. நடராசன், ,,
 163 S. சின்னமணி, பிச்சனூர்
 164 தேவராஜன், பூங்குளம்
 165 S. இராமானுஜம், கிருஷ்ணபுரம்
 166 L. இராமமூர்த்தி, ஜெயபுரம்
 167 H. கோவிந்தன், பந்தாரப்பள்ளி
 168 G. இராஜா, மாரண்டப்பள்ளி
 169 N. நாகராசன், மாடப்பள்ளி
 170 C. ஜெகதீசன், குரும்பேரி
 171 C. மாரிமுத்து, ,,
 172 சண்முகசுந்தரம், கொரட்டி.
 173 எஸ். கிருஷ்ணன், ,,
 174 கு. விசுவநாதன், ,,
 175 மி. த. கந்தசாமி, வாணியம்பாடி.
 176 புலவர் ம. அ. இராசகோபாலன் ,,
 177 மு. குப்புசாமி, ,,
 178 மா. கணேசன், ,,
 179 கவிஞர் பாரதிபித்தன் ,,
 180 த. ந. சுப்பிரமணியன், ,,
 181 தெ. சண்முகம், ,,
 182 J. சரவணன், ,,
 183 குப்பு. தியாகராசன் ,,
 184 புலவர் கி. ஜெயமணி, ,,
 185 K. A. மகேந்திரன், காவேரிப்பட்டு
 186 V. சுப்பிரமணியன், அனேரி

கம்பன் கழகங்கள் (முகவரியுடன்)

- 1 கம்பன் கழகம்,
கம்பன் மணிமண்டபம்,
காரைக்குடி-623 002.
[தொலைபேசி : 600]
- 2 கம்பன் கழகம்,
கம்பன் அருட்கோயில்,
நாட்டரசன்கோட்டை-623 556.
- 3 கம்பன் கழகம்,
ஆமருவியப்பன் கோயில்,
தேரமுந்தூர்-609 808.
மாயூரம் வழி
- 4 கம்பன் கழகம்,
சீராம விண்ணகரம்,
களளிப்பட்டி-638 505.
வழி ஈரோடு R. M. S.
[தொலைபேசி : 44]
- 5 கம்பன் கழகம்,
நாமக்கல்-637 001.
சேலம் மாவட்டம்
- 6 கம்பன் கழகம்,
சீதா கல்யாண மண்டபம்,
கோபிச்செட்டிப்பாளையம்-638 452.
[தொலைபேசி : 84]
- 7 கம்பன் கழகம்,
116, முத்துமாரியம்மன்
கோயில் தெரு, புதுச்சேரி-605 001.
[தொலைபேசி : 509]
- 8 கம்பன் கழகம்,
10, பெரிய அக்ரகாரம்,
ராசிபுரம்-637 408.
சேலம் மாவட்டம்
- 9 கம்பன் கழகம்,
மணி பீடர் பள்ளி,
கோயமுத்தூர்-641 037.
[தொலைபேசி : 35851]
- 10 கம்பன் கழகம்,
4-பி, சாலை ரோடு,
சேலம்-636 001.
[தொலைபேசி : 3501]
- 11 கம்பன் கழகம்,
கற்பகச் சோலை,
1, வெள்ளையன் செட்டியார் வீதி,
கோட்டுர்புரம், சென்னை-600 085.
[தொலைபேசி : 411110]
- 12 கம்பன் கழகம்,
சித்ரா ஜவுளி ஸ்டோர்ஸ்,
புதுக்கோட்டை-622 001.
[தொலைபேசி : 650]
- 13 நெல்லை மாவட்டக் கம்பன் கழகம்,
கம்பராமாயண மண்டபம்,
1, பெருமாள் தெற்கு மாட வீதி,
பாளையங்கோட்டை-627 002.
- 14 மலேசியக் கம்பன் கழகம்,
61, Jalan Hang Jebat,
MALACCA (Malaysia)
[Phone : 3206]
- 15 கம்பன் கழகம்,
K. T. R. Perfumers,
திருவாரூர்-610 108.
- 16 கம்பன் கழகம்,
“அன்பு நிலையம்”
55, பெரிய தெரு,
பட்டுக்கோட்டை-614 601.
[தொலைபேசி : 75]
- 17 கம்பன் கழகம்,
62, கச்சேரித் தெரு,
திருப்பத்தூர்-635 601.
வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்
- 18 கம்பன் கழகம்,
1, மாணிக்கம் பிள்ளை தெரு,
சிவகங்கை-623 560.

- 19 கம்பன் கழகம்,
அனுமார் கோயில்,
பாமக்குடி-623 707.
- 20 கம்பன் கழகம்,
13, E. B. காலனி,
காந்தி நகர், வேலூர்-632 006.
வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்
- 21 கம்பன் கழகம்.
8, சிங்கார முதலி தெரு,
நல்லியக்கோட்டன் நகர்,
திண்டிவனம்-604 002.
- 22 கம்பன் கழகம்,
22, ஞானாதிக்கம் பிள்ளை தெரு,
கல்லுக்குழி, திருச்சி-620 020.
- 23 கம்பன் கழகம்,
8, இராஜ வீதி,
காஞ்சிபுரம்-631502.
- 24 கம்பன் கழகம்,
தஞ்சாவூர்-613 001.
- 25 கம்பன் கழகம்,
மதுரை.
- 26 கம்பன் கழகம்,
அவினாசி-638 654.
- 27 கம்பன் கழகம்,
37, மெயின் ரோடு.
கவுந்தப்பாடி-638 455.
வழி ஈரோடு R. M. S.
- 28 கம்பன் கழகம்,
23, காமராஜர் ரோடு,
பொள்ளாச்சி-642 002
- 29 கம்பன் கழகம்,
23, 24, அன்னதான
விநாயகர் கோயில் தெரு.
பேட்டை, திருநெல்வேலி-627 004.
- 30 கம்பன் கழகம்,
தென் திருப்பேரை-628 623.
திருநெல்வேலி மாவட்டம்
- 31 கம்பன் கழகம்,
வாழியூர்-632 315.
வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்
- 32 கம்பன் கழகம்,
7-B, வாங்கப்பாளையம்,
சேலம் சாலை, கரூர்-639 006.
திருச்சி மாவட்டம்
- 33 கம்பன் கழகம்,
4-A, டாக்டர் சரத் பானர்ஜி ரோடு,
கல்கத்தா-25. மே. வந்தாளம்
- 34 கம்பன் கழகம்,
34-P.4, ஜவஹர் நகர்,
திருமங்கலம்-626 706.
- 35 கம்பன் கழகம்,
பேராசிரியர் குடியிருப்பு,
கிழக்குத் தாம்பரம்-600 059.
- 36 கம்பன் கழகம்,
57, பஜார் தெரு,
பெரம்பலூர்-621 212.
- 37 கம்பன் கழகம்,
மேலரத வீதி,
நாட்டரசன்கோட்டை-623 556.
- 38 கம்பன் கழகம்,
2, பேட்டை பாக்யநாதம் தெரு,
கும்பகோணம்-612 001.
- 39 கம்பன் கழகம்,
ஆலடிப்பட்டி-நல்லூர்-627 853.
தென்காசி வட்டம்,
நெல்லை மாவட்டம்.
- 40 கம்பன் கழகம்,
9, வர்த்தகர் தெரு,
ராமேசுவரம்-623 526.
- 41 கம்பன் கழகம்,
“சோலை” 6, தாண்டல்
கந்தசாமி தெரு,
ராஜபாளையம்-626 117.
- 42 கம்பன் கழகம்,
கலா தனிப்பயிற்சி கல்லூரி,
கமர்ஷியல் சாலை,
உதகமண்டலம்-643 001.
- 43 அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகம்,
135, வாசிகசாலை வீதி,
கல்லியங்காடு, யாழ்ப்பாணம்.
Srilanka

நன்றியுரை

ஆண்டுதோறும் உறுப்பினராகச் சேர்ந்தும், புரவலராக இருக்க இசைந்தும் எங்கள் கழகத்தை வளர்த்து வரும் திருப்பத்துர் வட்டப் பெருமக்களுக்கு நன்றி சொல்வது எங்கள் முதல் கடமையாகும்.

இம்மலர்க்குப் பெருமளவில் விளம்பரங்களை வழங்கிய வணிகப் பெருமக்களுக்கும், தொழில் துறையினர்க்கும் நன்றி கூறி மகிழ்கின்றோம். இலக்கிய வானில் ஒளி விட்டு மின்னும் அறிஞர் பெருமக்களும், எளியோர் உள்ளத்தையும் தம் கவிதைத் திறத்தால் ஈர்க்கும் கவிஞர்களும் இவ்விழாவில் பங்கேற்று உள்ளனர். நாட்டியக் கலை மேதை டாக்டர் பத்மா சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இராமாயண நாட்டிய நாடகத்தைக் கலை நுட்பத்துடனும், எளியவர் ரசித்து மகிழும் வகையுடனும் நிகழ்த்துவதற்கு எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

வண்ணமிகு இம்மலரில் பல்ருடைய எழுத்து மணம் கமழ்கின்றது. வாரியார் சுவாமிகள் வாழ்த்துப்பா வழங்கியுள்ளார்கள். அவர்களின் “இராமாயணத் திண்பொருள்,” உருவகத்தில் அமைந்த தத்துவக் கட்டுரை. பொள்ளாச்சி தொழிலதிபர் திரு. ந. மகாலிங்கம் அவர்கள் கருத்துரை வழங்கியுள்ளார்கள். கீதா போதகர், அருட்பா அரசு திரு. கிரிதாரி அவர்கள் “தந்தை தாய்ப் பேண்” என்னும் அறத்தினை இராமன் போற்றும் சீலத்தின் வழி விளக்கியுள்ளார்கள். ஆராய்ச்சி மாணவர் திரு. ப. மகாலிங்கம் அவர்கள் காந்தியடிகள் கண்ட கம்ப ராமனை நமக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். “நல்லாசிரியர்” திரு. சு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் வீடணன் போற்றிய அறத்தை விளக்குகின்றார். ஆசிரியர் திரு. கே. சி. கிருஷ்ணன் அவர்கள் நல்லதொரு சூழ்நிலையைச் சட்டிக் காட்டியுள்ளார். வழக்கறிஞர் திரு. எஸ். எஸ். மணியன் அவர்கள் கம்பன் தன் காவியத்தில் படம் பிடித்த இயற்கைக் காட்சிகளை விவரிக்கிறார். இவர்கள் அனைவர்க்கும் நன்றி செலுத்தும் கடப்பாடு உடையோம்.

வழக்கம்போல் திருமதி K. V. பாப்பு அம்மாள் அவர்கள் விழாவில் பங்கேற்கும் அறிஞர் பெருமக்கள் அனைவர்க்கும் ஆடை போர்த்திச் சிறப்பிக்கப் பொருள் வழங்கியுள்ளார்கள். விழாவிற்கு வருகைதரும் விருந்தினர்கள் தங்குவதற்கும் உண்பதற்கும் திருமதி ஆண்டாள் தாமோதரன் அவர்கள் தங்கள் திருமண மண்டபத்தைக் கொடுத்து உதவியுள்ளார்கள்.

திரு. K. A. S. பத்மநாபன், திரு. V. R. மாரிமுத்து செட்டியார், திரு. C. K. D. திருநாராயணன், செல்வியர் T. சுசந்தி—T. ஷீலா சகோதரிகள், திரு D. பூபதி, திரு. T. B. கோவிந்தராஜன் ஆகியோர் இரு நாளிலும், ஒவ்வொரு வேளைக்கு ஒருவராய்ப் பொறுப்பேற்று விழாவுக்கு வருகைக்கும் பெருமக்களுக்கு மகிழ்வுடன் அறுசுவை விருந்தளிக்கப் பெருமனம் கொண்டுள்ளனர்.

இந்த விழா நடப்பதற்கு இடத்தையும், பிற வசதிகளையும் இராமகிருஷ்ண கல்விச் சங்கத்தினர் அளித்து உதவியுள்ளனர்.

விழா நடைபெறும் அரங்கத்தைப் பெற்றோர்—ஆசிரியர் சங்கத்தினர் கொடுத்து உதவியுள்ளனர். விழாவின்போது இராமகிருஷ்ண மேல்நிலைப் பள்ளியின் ஆசிரியர்கள், சாரணர்கள், அலுவலகப் பணியாளர்கள் அனைவரும் செய்யும் உதவிகள் பலப்பலவாகும்.

தருமபுரி பாரி அச்சகத்தினர் சுவரொட்டி, அழைப்பிதழ்கள், விழா மலர் முதலானவற்றை மிக நல்ல முறையில் கலையழுகுடன் அச்சிட்டு உரிய நேரத்தில் தந்து உதவியுள்ளனர்.

திருப்பத்தூர் முருகன் சவுண்ட் சர்வீஸ் உரிமையாளர் திரு. S. M. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் விழா அரங்கையும், வரவேற்பு வளைவுகளையும் அழகாக அமைத்து மின் விளக்குகளால் அலங்காரம் செய்து உள்ளார். ஒளியோடு ஒலி அமைப்பும் அவருடையதே.

இவர்கள் அனைவர்க்கும் விழாக்குழுவினர் நெஞ்சு நிறைந்த நன்றியைக் கூறுகின்றோம். இங்குச் சொல்லாமல் விடுபட்டுள்ள நண்பர்களுக்கும் எங்கள் நன்றி உரியதாகும். எல்லா வற்றையும் இயக்கித் தண்ணாடுள் புரியும் இறைவன் திருவடிகளுக்கு எங்கள் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறோம்.

திருப்பத்தூர், வ. ஆ. }
18-7-81

விழாக் குழுவினர்,
கம்பன் கழகம்.

